75STE JAARGANG No. 9713 DONDERDAG 9 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Onzekere toestand in Venezuela duurt voort

KERK blijft zich tegen JIMENEZ verzetten

Felle commentaren in Colombiaanse pers

Washington (AFP/ANP). — Politieke waarnemers te Washington zijn van mening dat de toestand in enezuela nog verre van gestabiliseerd is, ook al werd de opstand van 31 december j.l. snel onderdrukt. Zij menen dat de revolutie ernstiger was en vermoedelijk verder strekkende gevolgen zal hebben, dan men aanvankelijk dacht.

De officiële berichten uit Venezuela zijn schaars. Zij wekken echter de indruk dat een zeker gevoel van onbehagen in het land heerst. Voorts wordt in persberichten gemeld, dat er onder de r.k. geestelijkheid verzet tegen dictator generaal Perez Jimenez zou bestaan. Verscheidene priesters zouden reeds gearresteerd zijn.

In kringen te Washington die belangstelling hebben voor de gang van zaken in Venezuela, meent men dat de houding van de r.k. kerk en de reactie hierop van de regering-Jimenez voor de toekomst van Venezuela een beslissende betekenis zullen zijn. Men wijst er in deze kringen op dat aan de val van de voormalige Argentijnse dictator generaal Peron en aan die van Rojas Pinilla, de gewezen president van Colombia, eveneens een conflict tussen regering en (r.k.) kerk vooraf ging.

Grote aandacht in Venezolaanse pers

De Colombiaans. pers wijdt grote aandacht aan de gebeurtenissen van de laatste dagen in Caracas. Het liberale dagblad "El Tiempo" geeft een overzicht van de gebeurtenissen onder de kop "De Venezolaanse dictatuur tart de kerk. De politie schendt de kathedraal van Caracas".

Het conservatieve blad "El Siglo" kondigt aan — "Nieuwe arrestaties bij huiszoeking in de kathedraal van Caracas". Het blad voegt hier aan toe: "Een breuk tussen de kerk en de regering van Perez Jimenez schijnt op handen".

In hoofdartikelen protesteren "El Tiempo" en het conservatieve blad "La Republica" tegen de maatregelen tegen de Venezolaanse pers. "Het is niet mogelijk onder een of ander voorwendsel het op dit gebied niet nauw te nemen met de beginselen. Perez Jimenez begaat een vergissing, die onherstelbaar kan worden en die in ieder geval de openbare mening mobiliseert van het continent", aldus "La Republica, dat hier aan toevoegt: "Daar waar geen persvrijheid is, verdwijnen vroeg of laat alle rechten van de mens. Het zou monsterachtig zijn over deze feiten te zwijgen".

Paus richt waarschuwende woorden aan adres van Italiaanse notabelen

Vatikaanstad. — Paus Pius de Twaalfde heeft vandaag een traditionele audiëntie, verleend aan 600 notabelen van Italië, de Italianen aangespoord het religieuze en morele leven in hun gezinnen tot een hoger peil te verheffen. In het bijzonder wees de 81-jaar oude kerkvorst op de misbruiken van het huwelijk, de religieuze en morele opvoeding van de kinderen en pleitte voor een christelijke matiging in het gebruik van ontspanningsmiddelen.

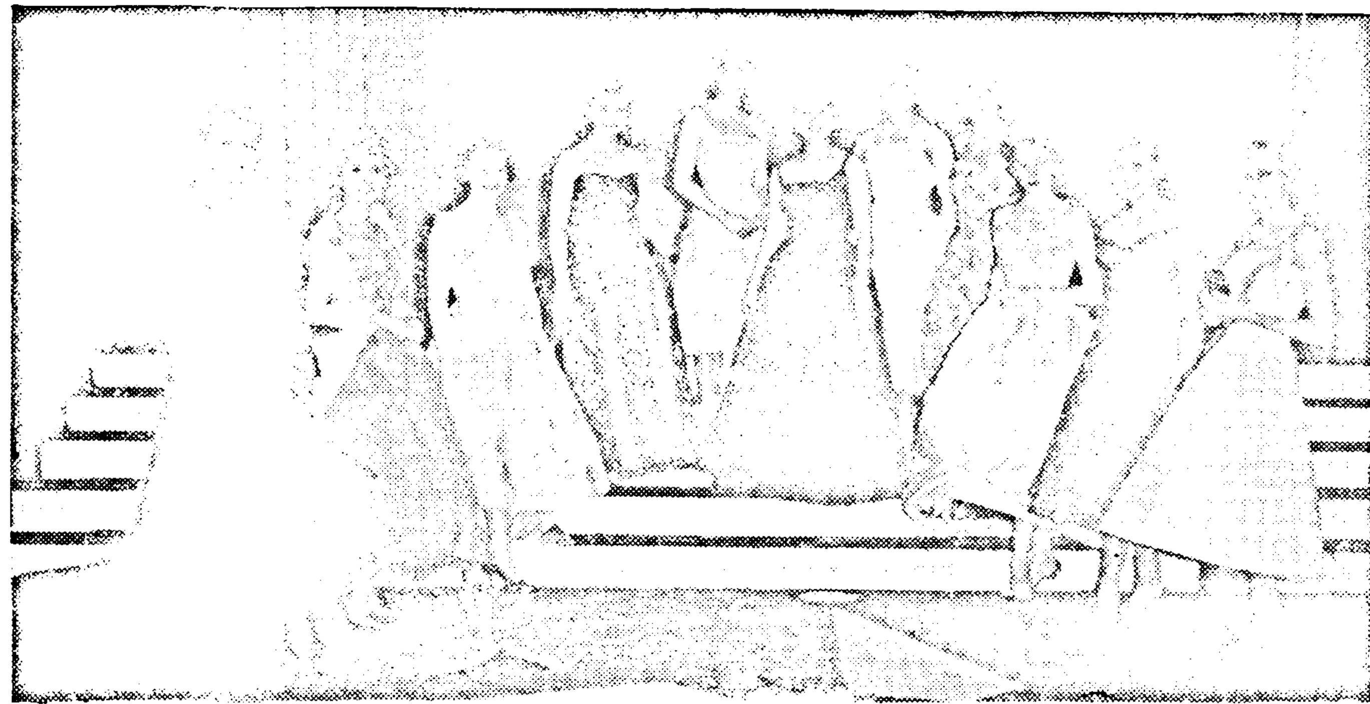
Deze audiëntie verliep naar traditie met enige plechtigheid, waarbij organisaties als de Maltezer Ridders in vol ornaat verschenen.

250 doden door overstromingen op Ceylon

Colombo. — Minstens 250 mensen vonden de dood bij de overstromingen op Ceylon en ongeveer 300.000 zijn dakloos geworden, zo is van officiële zijde in Colombo vernomen.

De minister van financiën heeft aan het parlement meegedeeld, dat de totale schade gesteld kan worden op 600 miljoen roepees.

De minister, De Zoysa, heeft het parlement om toestemming verzocht nog 7 miljoen roepees te voteren voor hulp aan de getroffenen.

De perfekte televisiestunt van oudejaarsavond, die van de Europese kijkers o.a. bewondering afdwong voor de technische kanten van deze show, had nog één zijde, die voor de kijkers een beetje verborgen bleef. In de B.B.C.-televisie-studio's maakten de omroepsters van de verschillende buitenlandse stations kennis met elkaar. Tegen een hemel vol sterren werden alle bezoeksters gefotografeerd, v.l.n.r.: El. Woska (Oostenrijk), Marissa Borroni (Italië), Helle Schmidt (Denemarken), Irene Koss (Duitsland), Mar. Lecone (Frankrijk), Silvia Peters, Mir. de Lannoy (Luxemburg), Jan. Lambotte (Belg-Frans), Karin Kraaykamp (Nederland), Paula Semer (Belg-Vlaams) en Abel Heidi (Zwitserland).

Bouw luchtvaartstation op ZANDERIJ begint in februari

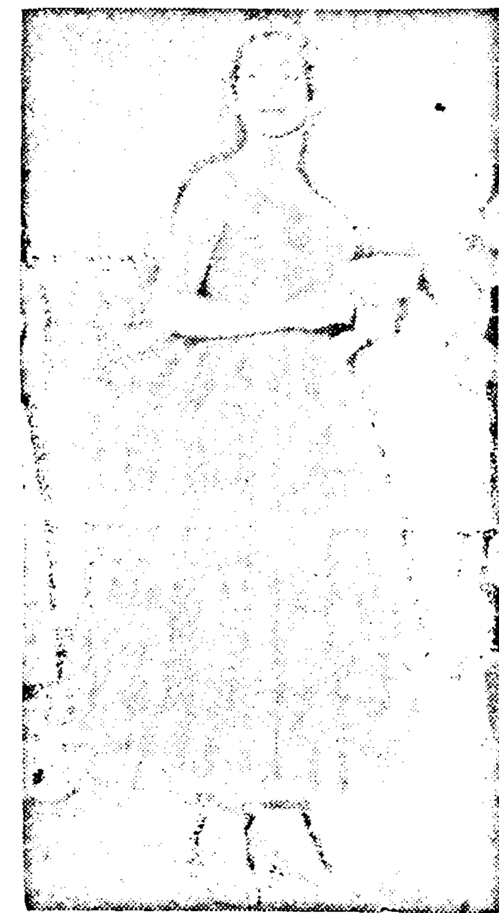
Twee ondergrondse tanks voor straalvliegtuigenbenzine

Paramaribo. — Met de bouw van het stationsgebouw op Zanderij zal in februari a.s. een aanvang worden gemaakt. In het nieuwe stationsgebouw, dat gebouwd zal worden evenwijdig aan de verlengde en gereviseerde startbaan en wel in het verlengde van de oude startbaan zullen de dienstlokalen van de verschillende luchtvaartmijen, douane en politielokalen, een airconditioned aankomst- wachtlokaal worden ondergebracht.

Ook komt er een grote open geventileerde vertrekzaal waar ook de familieleden van vertrekkende passagiers toegang zullen hebben. Zowel het aankomst — wachtlokaal als het vertreklokaal worden voorzien van een bar alsmede van toiletten.

In de bovenverdieping van het stationsgebouw worden ondergebracht de verschillende afdelingen van de technische dienst, alsmede een wachtlokaal en een speciale receptiekamer voor belangrijke personen. Bij het ontwerp van dit stationsgebouw is speciaal rekening gehouden met het landen van straalvliegtuigen, omdat reeds bekend is dat Suriname momenteel de enige plaats van het Caraibisch gebied is, waar deze vliegtuigen kunnen landen. In dit verband zullen worden gebouwd twee ondergrondse tanks voor straalvliegtuigbenzine en een tank voor brandstof voor gewone vliegtuigen.

Het vliegveld dat ruim vijftig km. van Paramaribo ligt, krijgt zijn eigen elektrische krachtcentrale die geheel Zanderij van elektrische stroom zal voorzien.

Dit is de 17-jarige Letitia Douglas, die op de Beauty Contest tijdens de laatstelijk gehouden Surinaamse manifestatie in het Minerva-paviljoen te Amsterdam tot Suriname's charmantste vertegenwoordigster in Nederland werd gekozen.

★ ★ ★ Actueel artikel

Wij kregen dezer dagen een tijdschrift in handen, dat een bijzonder interessant en lezenswaardig artikel bevat de actuele „Toelating en Uitzetting"-kwestie. Het artikel is enige tijd geleden geschreven en de schrijver ervan spuwt daarin zijn gal uit over een ontwerp van een algemene maatregel van bestuur nopens de toelating en uitzetting, die volgens hem voorschriften bevat, „die een ergernis zouden vormen voor een goed Nederlander en waarover dan ook spoedig berouw zou zijn ontstaan".

Wij zullen thans de naam van de schrijver niet noemen en evenmin die van het tijdschrift, waarin men deze passus kan vinden, doch daarmede wachten tot morgen om onze nijvere lezers gelegenheid te geven dit zelf te achterhalen en ons daarvan op de hoogte te stellen. Een prijsvraag zonder prijzen dus. Zij, die er niet uit komen, behoeven slechts één dag op de oplossing te wachten!

Hier volgt de passus uit het artikel:

„In december 1938 werd dan ook aan de Staten van Curaçao aangeboden een ontwerp van bestuur nopens de toelating en uitzetting teneinde daarover advies uit te brengen.

In dit ontwerp is werkelijk het ongelooflijke gepresteerd, door met zoveel woorden de bevoegdheid van een echte Nederlander of Nederlandse autoriteit te erkennen om een anderen Nederlander of Nederlandsen onderdaan al of niet toe te staan om op het Nederlandse grondgebied van Curaçao te verblijven. Dit ontwerp hield de meest anti-nationale maatregel in, die wij ooit hebben gezien: het ontneemt iedere waarde aan de Nederlandse nationaliteit of het Nederlandse onderdaanschap. Een Nederlander kan in den vreemde nog hulp en bescherming zoeken bij een consul of gezantschap — op Nederlands gebied doet men eenvoudig de deur dicht. Het ontwerp spreekt niet van „verwijderen" van Nederlanders, maar van „uitwijzen", een nieuw etiket voor hetzelfde drankje, dat even gevaarlijk blijft. (Beide uitdrukkingen worden in Nederland slechts in verband met vreemdelingen gebruikt).

De Staten van Curaçao hebben het advies gegeven om het hele ontwerp maar in te trekken. En hoewel dit advies niet in de eerste plaats gegrond was op bovenvermelde bezwaren, is daarmede toch voorkomen dat Curaçao zou worden opgescheept met voorschriften, die een ergernis zouden vormen voor een goed Nederlander en waarover dan ook spoedig berouw zou zijn ontstaan."

In de Albert Hall werd traditiegetrouw het Nieuwjaars Kunstenaarsbal gehouden, waarbij de deelnemers zich zo dwaas mogelijk verkleden, soms om der wille van het feest, soms naar aanleiding van een collegiale artistieke prestatie. Op de foto: het mooie meisje en het monster.

Toch onderhoud tussen MacMillan en Soekarno

Gaat Britse premier Australie en Nederland bewegen tot onderhandelingen over N.-Guinea?

Nieuw Delhi. — President Soekarno, Premier MacMillan van Engeland en Premier Nehroe van India hebben vandaag te Nieuw Delhi „kort en informeel" beraadslaagd over de reacties op de Indonesische eis over Nederlands Nieuw-Guinea.

Soekarno die een reis naar de stad Bombay zou maken, schorste zijn vertrek op voor de uitnodiging van Nehroe om Macmillan te ontmoeten.

Volgens Indonesische kringen heeft de Indonesische president Macmillan de verzekering gegeven, dat de overdracht van Ned. Nieuw Guinea aan Indonesië in geen geval de situatie in dit deel van Azië zal verstoren en dat de vrede in het gebied niet zou worden gehinderd.

Hij was eveneens van mening, dat een vermindering van de Australische oppositie tegen Indonesië's eis, zeker een verbeterende invloed op de Nederlandse houding ten aanzien van de kwestie zal hebben. Australië is het volgende land van het Britse koninkrijk dat door Macmillan zal worden aangedaan.

Welingelichte kringen hebben voorts verklaard, dat Soekarno de Britse minister-president ook verzocht heeft pogingen aan te wenden om de Nederlanders te bewegen tot heropening van de onderhandelingen met Indonesië over Ned. Nieuw Guinea.

Nehroe heeft tijdens dit onderhoud in het midden gebracht, dat de voortzetting van welke vorm dan ook van kolonialisme thans geheel verouderd is en dat er een eind aan gemaakt moet worden. De Indische premier en zijn Indonesische gast zetten het gesprek voort, terwijl Macmillan te Nieuw Delhi een krans legde op de plaats waar Mahatma Ghandi gecremeerd is.

N.V. Petroleum Industrie Mij. krijgt andere naam

's-Gravenhage. — Per 1 januari 1958 is de naam van de N.V. Petroleum Industrie Maatschappij, die met de tankvaart belaste dochteronderneming van Esso Nederland N.V., gewijzigd in Esso Tankvaart Maatschappij N.V. De wijziging geschiedde om de werkzaamheden van de dochteronderneming beter tot uitdrukking te brengen in haar naam. De N.V. Petroleum Industrie Maatschappij werd opgericht in 1920.

Indonesische studenten moeten NEDERLAND verlaten

Amerikaanse moeders zien hun zoon in China terug

Peking. — De drie Amerikaanse moeders, die in de gelegenheid gesteld zijn naar communistisch China te reizen om hun zoons die zich daar in gevangenschap bevinden te bezoeken, hebben vandaag hun zoons ontmoet. Onder leiding van het Chinese Rode Kruis zijn zij naar de gevangenkampen. geleid, waar zij een onderhoud mochten hebben met de Amerikanen, die in krijgsgevangenschap zijn. Twee van hen zijn voor het leven gevonnisd.

Mevrouw Redmond verklaarde later, dat zij enkele uren bij haar zoon mocht doorbrengen. "Hij ziet er goed uit en is welgekleed. Hij vroeg mij om geen zorgen over hem te hebben. Het enige wat hij graag zou willen hebben is meer boeken. Overigens, zo zei hij, geven ze hem alles wat hij nodig heeft". Aldus verklaarde zij tegenover een verslaggever.

Mevrouw Downey had eveneens een gunstig verslag over de ontmoeting met haar zoon, die zij in geen elf jaar gezien heeft.

Hongkong—Wacker 3 — 3

Hongkong. — De Oostenrijkse voetbalclub Wacker die een toernee maakt door Zuid-Oost-Azië heeft gelijk gespeeld tegen het team van Hongkong (3-3). Bij de rust hadden de Oostenrijkers een 2—1 voorsprong.

Zes scheepvaartmaatschappijen onderhouden verbindingen in Indonesie

Djakarta. — De Indonesische minister van justitie, Maegkom, heeft volgens Radio-Djakarta verklaard, dat de indonesische studenten in Nederland de opdracht hadden gekregen zich naar andere landen te begeven, overeenkomstig het plan, dat het Indonesische ministerie van onderwijs voor deze studenten opgesteld had, vóór de laatste gebeurtenissen inzake Westelijke Nieuw-Guinea had opgesteld.

Volgens Radio-Indonesië is een groep Indonesische officieren naar de Verenigde Staten vertrokken, waar zij een opleiding zullen krijgen, die negen maanden duurt.

Het Indonesische blad Kengpo bericht dat zes buitenlandse scheepvaartmaatschappijen verlof van de Indonesische regering hebben gekregen om de verbinding tussen de eilanden van Indonesië te onderhouden. Het blad schreef dat de minister van scheepvaart, Nazir, had gezegd dat het de Westduitse Hapag is, de Japanse Tokio Senpaku, de Britse Blue Funnel, de Amerikaanse Isthmian-Line en ondernemingen uit Polen en Zuid-Slavië.

De Hapag en de Japanse maatschappij waren reeds tien dagen geleden begonnen. Nazir verwachtte eind jauari 28 Japanse schepen in Indonesië met een totaal tonnage van 75.000 ton. Naar verwachting zouden in Maart alle verbindingen hersteld zijn. De New York Times schreef dezer dagen in een hoofdartikel dat "de samenzwering tegen Indonesië slechts een onderdeel is van een veel grotere samenzwering. Recente gebeurtenissen in Cairo hebben aangetoond, hoe volledig de Sovjet-Unie verwacht elke beweging tegen de bestaande orde uit te buiten en te overheersen. Als die bestaande orde niet communistisch zijn, zijn ze immers "imperialistisch" of "kolonialistisch" en moeten zij vernietigd worden, terwijl de "vrijgevige" Sovjet-Unie altijd bij de hand zal zijn om daarbij hulp te verlenen", aldus aldus het blad.

Wereldomroep kwam in Suriname slecht door

Paramaribo. — De ontvangst van de uitzendingen van de wereldomroep Nederland stelt in Suriname zeer teleur. Door storingen kon de Oude-Jaars-Uitzending, waarin Wim Kan en anderen zouden optreden vrijwel niet opgevangen worden. Dit was een grote teleurstelling voor degenen die zich er op verheugd hadden een uurtje te kunnen luisteren naar Nederlands grootste cabaretartisten.

Hof beraadt zich over verzet tegen verwijzing van zaak-Croes

Oranjestad. — Verleden week werd door de advocaat van de heer Porfirio Croes, mr. Frank Hartong verzet aangetekend tegen de verwijzing naar de terechtzitting. De heer Hartong is in verband met de behandeling in Raadskamer naar Curaçao gegaan. Het gaat om zuiver juridisch-technische kwesties en waar het verzet vergezeld ging van een uitvoerige memorie van toelichting zal het niet nodig zijn vandaag verhoren of pleidooi te houden. Het verzet is gebaseerd op de mening van verdachte dat de strafprocedure tot dusver niet in acht werd genomen, terwijl er geen volledig voldoende bewijs van schuld zou zijn voor een veroordeling.

Alles hangt nu dus af van de beslissing van het Hof. De heer Croes heeft momenteel huisarrest.

In ieder geval staat nu reeds vast dat de zaak niet op of omstreeks de vijftiende zal voorkomen. Mocht het Hof de zaak toch weer naar de terechtzitting verwijzen dan zal de zitting op een latere datum plaats vinden.

Naar wij uit betrouwbare bron vernemen heeft de Heer Richardson, die de zaak aan het rollen bracht, gisteren een vrij ernstige hartaanval gehad. Deze ziekte werd echter niet genoemd als reden voor het uitstel van de eventuele behandeling van de zaak.

Zware stormen teisteren landen van Noord-Europa

Leger van dijkwerkers staat in provincie Brabant gereed

Londen. — Noord-Europa is het stormseizoen thans geheel binnengetreden, en van Engeland, Frankrijk, Nederland en de Scandinavische landen komen berichten van stormwinden met een snelheid van 100 mijl per uur die de zee met grote kracht tegen het land opstuwt. Op zee zenden talrijke schepen zo geen nood-signalen, dan toch wel berichten van grote bezorgdheid uit.

In de afgelopen vier en twintig uur hebben vooral Britse kustvaartuigen het moeilijk gehad.

Een leger van dijkwerkers staat in de provincie Brabant klaar om eventueel in te grijpen wanneer de dijken in het westen onder het beukende geweld van de stormvloeden zouden breken.

Voorlopig is er echter nog geen gevaar.

De Britse scheepvaart ondervindt grote moeilijkheden. De kleine havens aan de kanaalkust liggen vol losgeslagen vissersboten en gehavende jachten. De "Queen Mary" die uit New York arriveerde kon niet meren te Southhampton.

De Schootse kust is van electrische en telefoonverbindingen verstoken, aangezien het net beschadigd is. Verschillende wegen in dit gebied zijn versperd door omgevallen bomen. In het plaatsje Cowdenbeath in Centraal Schotland vonden een 58-jarige man en zijn echtgenote de dood, toen in de nacht een muur van hun huis onder de druk van de stormwind bezweek.

Hij had teveel op

Willemstad. — Op de Witteweg moest de politie ingrijpen daar een zekere M., die in staat van dronkenschap verkeerde, de boel op stelten zette, en een mes bij zich had. M. werd ter ontnuchtering ingesloten.

Rijwiel spoorloos

Willemstad. — Een zekere M. deed aangifte van ontvreemding van zijn rijwiel dat op Rio Canario stond.

J.P.F. Canasta-Drive

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren in club J.P.F. gehouden canasta drive luiden als volgt: 1ste prijs Gebroeders Tokaay 11490 punten; 2de prijs heren Daveluar en Goilo 10210 punten; 3de prijs heren v'd Loos Plantijn 9480 punten 4de prijs heren v'd Loos Chun 9140 punten; 5de prijs dames Borkenveld en Zandwijk 8170 punten.

Amerikaanse destroyers morgen op Curacao

Willemstad. — Morgenochtend tegen 8 uur worden in de haven van Willemstad vier schepen van de Amerikaanse Marine verwacht en wel de „De Long", „Coates", „Kyme" en „Tabberer" alle vier behorende tot het type „Destroyer Escort". De schepen hebben 700 opvarenden w.o. 60 officieren aan boord, en zullen ligplaats kiezen in de nieuwe haven Er is reeds een entertainment-programma voor de opvarenden samengesteld met o.a. zaterdagochtend een barbecue op St. Michielsbaai en zondagochtend een rondrit over het eiland.

ARUBA

Eerste ledenvergadering van het Rode-Kruis

Oranjestad. — Maandagavond om half negen wordt in Trocadero de eerste ledenvergadering gehouden van de nog jeugdige afdeling van het Rode Kruis Aruba.

Het geldt hier in feite een officiele bevestiging van de voorlopige oprichting. De vergadering zal eerst een bestuur moeten kiezen in plaats van het voorlopige en verder de door mr Schrage opgestelde statuten en reglementen moeten behandelen. Direkt na van de algemene vergadering de nodige volmachten te hebben ontvangen zal het bestuur aan het werk gaan en kan met de oprichting van de Colonne worden begonnen.

Auto stond in brand

Willemstad. — In de nabijheid van het Postkantoor stond gistermiddag een auto in lichter laaie. De brandweer van Steenrijk rukte uit en was snel meester van het vuur.

Alweer loos alarm

Willemstad. — Gisteravond werd brand gemeld op de Rijkseenheid Boulevard. De brandweer van Steenrijk rukte uit, maar op de Rijkseenheid Boulevard was nergens vuur te bespeuren!

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandeld gisteren zeven aanrijdingen waarvan de schaden varieerden van ƒ 10.— tot ƒ 600.—.

Journaal mobiele brigade

Willemstad. — De Mobiele brigade verleende gisteren zestien maal assistentie en deelde acht p.v.'s uit.

Amerikaans-Br. Guyanese besprekingen over steun aan ontwikkelingsplannen

Georgetown. — Woensdag is in Georgetown een bijeenkomst gehouden tussen ministers van Brits Guyana en de Amerikaanse consul in Georgetown ter bespreking van een verzoek aan de Verenigde Staten om een grotere bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van het gebied.

Na de ontmoeting, die twee uur duurde, deelde de minister van handel en industrie, dr. Jagan, mede, dat de regering de behoeften voor het ontwikkelingsprogramma herzit en rapporten zal verzamelen over een aantal aanvullende projecten, zoals woningbouw, electrificatie op het platteland, ontwatering, bevloeiing en wegenbouw.

Wanneer deze rapporten gereed zijn en een schatting van de kosten is gemaakt zal de regering van de V.S. worden genaderd voor steun bij de uitvoering van de ontwikkelingsplannen, zeide Jagan.

— De Pakistaanse autoriteiten zijn met behulp van militairen een grootscheepse aktie begonnen om het smokkelen van graan uit Oost-Pakistan tegen te gaan, teneinde voedselschaarste, zoals zich vorig jaar voordeed, te voorkomen. Volgens schatting zou er jaarlijks voor een waarde van driehonderd miljoen gulden graan heimelijk worden uitgevoerd.

Gevangene in Siberië zendt boodschap naar vrije wereld

Tolmezzo, Italië. — Een spoorwegarbeider in Tolmezzo, in Italië, heeft bij het ontladen van een noutwagen een boomstam gevonden, waarin gekrast staat „Ik ben reeds vijftien jaar gevangene in Siberië. Ik ben soldaat geweest in het Alpenleger. Kom mij te hulp".

De boodschap was ondertekend door een naam die zich als „Puschiasis" liet lezen. De voornaam moet „Giuseppe" zijn.

Een onderzoek heeft aan het licht gebracht, dat de lading deel uitmaakte van een partij pijnbomen, die over de Russische grens naar Tsjechoslowakije is vervoerd. Dit moet op 27 december geweest zijn. De lading kwam twee dagen later in Italië aan.

Militaire autoriteiten zijn op zoek gegaan naar de authenticiteit van de boodschap.

Boodschap van krijgsgevangene uit SIBERIE is echt

Rome. — Een onderzoek, ingesteld naar aanleiding van het ontdekken van een verzoek om hulp, dat op een uit Rusland afkomstige pijnboomstam was gegrift, en dat afkomstig zou zijn van een naar Siberië gedeporteerde Italiaanse Alpenjager, heeft uitgewezen dat inderdaad een zekere Puschiusis — zoals de boodschap „ondertekend" was — sedert 25 januari 1943 als vermist staat opgegeven. Hij behoorde tot het 54ste regiment infanterie van de Sforzesca-divisie, dat aan de Don heeft gestaan. Een deskundige van de Italiaanse afvaardiging bij de commissie van de Verenigde Naties voor krijgsgevangenen gaat naar de provincie Udine, waar de boomstam in kwestie is aangekomen en waar ook het geboortedorp (Rigolato) van Puschiusis gelegen is.

Indonesie sukkelt met luchtvaartverbindingen

Djakarta. — De Indonesische minister van verbindingen heeft verklaard dat na het vertrek van het KLM-personeel dat thans bij de GARUDA werkzaam is, de frequentie van het inter-insulaire vluchten van de GIA tot de helft zal moeten worden teruggebracht.

S.S. Olympia komt niet

Willemstad. — Van de cruise directeur van het s.s. Olympia is bericht ontvangen, dat wegens zwaar weer, dit schip genoodzaakt is geworden op zijn eerstkomende cruise over te slaan.

De Olympia werd op 10 januari a.s. om 14.000 verwacht en zou om 23.00 uur weer vertrekken.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Waar blijft dat geld?

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Wie het woord Loterij hoort denkt aan vrienden en kennissen, die heel onverwacht een mooi buitenkansje hebben gehad, dat de meesten van ons niet te beurt valt. Sommigen hebben de moed al opgegeven, maar vele optimisten blijven hardnekkig een kansje wagen.

Hier in Curaçao heeft de Landsloterij het wel en wee van vele gelukzoekers in handen.

Het is bovendien bekend, dat de Landsloterij niet enkel prijzen uitreikt, maar bovendien ook winst maakt. Die winst wordt volgens het inzicht van de Staten voor het grootste gedeelte gebruikt om verenigingen en stichtingen te steunen, die werkzaam zijn op sociaal en cultureel gebied.

Misschien denken onze volksbestuurders, dat hun beslissingen ook volgens hun inzicht worden uitgevoerd, maar daarin vergissen zij zich sterk. U zou verwachten dat toegekende gelden ook worden uitgekeerd, maar dat zijn heel verschillende feiten.

Dacht U dat voor 1957 goedgekeurde en toegekende gelden ook aan de „begunstigde" verenigingen en Stichtingen werden uitgekeerd in het jaar 1957? Integendeel, zelfs niet voor een klein gedeelte. Volgens het inzicht van degenen, die de gelden in beheer hebben, behoren begunstigden er genoegen mee te nemen om bijdragen voor het jaar 1956 te ontvangen in het jaar 1957 en bijdragen voor 1957 in het jaar 1958.

Als de hiervoor verantwoordelijke heren dit spelletje maar lang genoeg volhouden, kweken zij een mooie reserve van een heel jaar plus de rente. Op die manier is er aan die kant dan altijd ruim geld voorhanden.

Dat deze gang van zaken voor besturen van begunstigde instellingen zeer verdrietig is, behoeft geen betoog. Erger is dat de te laat uitbetaalde aandelen nog voortdurend worden gekortwiekt.

Zo lazen wij nu weer in de Amigoe van 2 januari, dat grond werd aangekocht voor een kapitaal gebouw: een nieuw kantoor voor de Landsloterij. Zowel voor grond als voor de opbouw van dit royale gebouw zal de Landsloterij voor tonnen moeten bijdragen en „daarom zijn de aandelen van de „begunstigden" maar weer eens flink besnoeid": teruggebracht van ƒ 3000. op ƒ 2500. Iedereen is er natuurlijk van overtuigd, dat dit gebouw in een dringende behoefte voorziet en of de begunstigde verenigingen nu wel zo zachtjesaan de geest zullen geven wordt eenvoudig niet gevraagd.

De mensen hier op de Nederlandse Antillen, die nog bereid zijn om ondanks veel tegenvallers te blijven ijveren voor cultureel en sociale belangen moeten wel het idee krijgen, dat er sluipmoordenaars rondwaren, die hen geluidloos en zonder ophef willen liquideren. Dat er juist op deze terreinen nog een achterstand moet worden ingehaald doet blijkbaar niet ter zake.

met dank voor de plaatsruimte
Een Begunstigde.

ROMEINEN nog steeds vertoornd over incident met Maria Callas

Tenor Volpi verwijt zangeres roekeloos optredn in een moeilijke opera

Rome. — Het optreden van de Italiaanse zangeres Maria Meneghini Callas in de Romeinse opera heeft de linkssocialistische afgevaardigde Luigi Sansone ertoe gebracht een schrijven te richten tot de Italiaanse premier Zoli met het verzoek de maatregelen bekend te maken die Zoli wil nemen tegen de organisatoren van de operavoorstelling, die niet in staat zijn geweest een zo onwaardig incident te voorkomen. Zoals bekend heeft de zangeres Maria Callas op een opera-uitvoering geweigerd te zingen wegens „heesheid".

De zangeres heeft inmiddels schriftelijk aan president Gronchi, die in de opera aanwezig was, en aan de Romeinse opera haar spijt over het voorgevallene betuigd en haar verontschuldiging aangeboden.

Vrijdag trad de politie bij het hotel waar de zangeres verblijft op tegen groepen betogers, die aan hun ongenoegen over de handelwijze van Maria Callas uiting gaven.

In de Romeinse bladen is scherpe kritiek op het voorgevallene geuit.

Het bureau van de minister-president heeft een onderzoek gelast.

De directeur van de opera, Sampaoli, verklaarde dat hij de zakelijke leiding er toe wilde brengen een gerechtelijke actie tegen de zangeres in te stellen.

Zaterdagavond wordt „Norma" opnieuw uitgevoerd, met de sopraan Anita Cerquetti in de titelrol.

De beroemde Italiaanse tenor Giacomo Lauri Volpi verklaarde te Rome dat zo iets nog nooit eerder in de geschiedenis van de Romeinse opera was voorgevallen. Naar zijn mening had de zangeres zich van het toneel af dienen te verontschuldigen, vooral daar zij op de hoogte was dat er hoge gasten als de president in de zaal waren. Zij wist zeer goed, aldus Volpi, dat haar toestand haar niet toestond in een opera als „Norma" te zingen, welke een onberispelijke stem eist. Daar zij de laatste tijd sterk was afgevallen, was ook haar stemvolume sterk afgenomen, en ze had dus moeten weten dat ze niet aan de gestelde eisen kon voldoen, aldus de tenor Volpi.

Speculaties over Ned.-Indonesische besprekingen m.b.t. WEST-IRAN

Zal Soekarno na zijn reis zelfde positie blijven innemen als daarvoor?

Djakarta. — Dat Soekarno op eigen voornemen tot zijn vijf weken durende AFRO-Aziatische reis heeft besloten, is een overtuiging die in Djakarta nagenoeg door alle gezindten wordt gedragen, zo luidt de analyse van Reuter's correspondent in Djakarta.

Zelfs de bitterste anti-Soekarno groeperingen nemen aan, dat de Indonesische president niet door een combinatie van anti-communistische politieke en militaire machten op een verbanningsreis de republiek heeft verlaten. Het blijkt, dat zijn gehavende prestige ten spijt, Soekarno nog steeds nummer een in zijn republiek is.

Nu is het volgens waarnemers wel zo, dat Soekarno inderdaad wel iets aan zijn reis naar de Aziatische landen, en vooral naar Tokio, zal hebben, maar men vraagt toch niet uit het oog te verliezen, dat het algemeen bekend is, dat de Indonesische president bij uitstek verantwoordelijkheid schuwt.

In ieder geval, zo zegt men in Djakarta, hij mag dan wel of niet vermoeid zijn van de talrijke crises in zijn land, feit is dat hij zeker niet zal nalaten op zijn rondreis de Aziatische landen ertoe te brengen hun steun aan Indonesië inzake West-Irian iets sterker uit te spreken. Hij zal in elk geval hier zijn best voor doen.

Er is volgens de correspondent een voornaam punt waar de Westelijke diplomatieke kringen de vinger op hebben gelegd. En dat is, dat president Soekarno, na zijn eerste vlammende toespraken voor directe overdracht van de soevereiniteit van Nieuw Guinea, soepelheid in zijn uitspraken heeft getoond, dat men het niet voor onmogelijk houdt dat hij voor een kortere of langere periode (vijf jaar zegt men) een gezamenlijk beheer met de Nederlanders over Ned. Nieuw Guinea zou goedkeuren. Mogelijk is dit een basis voor Nederlands-Indonesische besprekingen meent men.

Terugkerend naar het vertrek van de Indonesische president, merkt de correspondent op, dat er in geheel Indonesië moeilijk iemand van enige betekenis te vinden is, die niet aanneemt dat Soekarno terugkeert. Soekarno heeft het land verlaten in een periode, waarin hij sterk staat, in ieder geval niet uitgesproken zwak.

Hij heeft ingezien, dat op het ogenblik de steun van de afrikaanse en Aziatische landen het belangrijkst is. En dat hij ervan overtuigd is, dat de mogelijkheid van een opstand of een staatsgreep door de verdeeldheid van de groeperingen, niet groot is en zelfs niet van verontrustende omvang.

Hij wordt in zijn positie terugverwacht, waar hij zal werken voor versterking van zijn politieke figuur, evenals hij dat in de afgelopen jaren heeft gedaan, toen de oppositie van de buitengewesten en de anticommunisten hem op hoog niveau tegemoet trad. Hij is nog steeds verzekerd van de loyaliteit van de nationalistische partij, die de grootste is in de archipel en van de communisten op Java, de ziel van het eilandengebied. Bovendien heeft hij nog aan zijn zijde de chef van de legerstaf en de andere gewapende machten in Indonesië.

Een ander punt in zijn voordeel is de controverse tussen communistische en anti-communistische groeperingen.

Vandaar dat volgens welingelichte personen — en hierbij horen de Westelijke diplomaten — de speculaties van de pers en anderen, dat er mogelijk een revolutie gedurende Soekarno's afwezigheid zal uitbreken, beschouwen als wens-speculaties. Het is volgens hen niet waarschijnlijk dat de voorspellingen (of verwachtingen) uitkomen, die de kansen geven op: de terugkeer van Hatta, de val van het kabinet en een eventuele militaire coup.

Men laat in deze kringen vanzelfsprekend de kans open van een granaat-ontploffing die meerdere zal veroorzaken, maar zij besluiten toch: dat Soekarno over vijf weken precies hetzelfde Indonesië komt terugvinden dat hij maandag verlaten heeft.

Suriname had record bauxiet-export

Paramaribo. — Dank zij een verhoging van de bauxiet export van de Billiton Mij. werd in 1957 een nieuw export record gevestigd. In totaal werd het afgelopen jaar 33.498.796 ton bauxiet uitgevoerd. Dit is ongeveer 30.000 ton meer dan in 1956, toen 3.469.127 werd verscheept. De Billiton Mij. zag kans haar export tot te verdubbelen. Van 517.427 ton steeg de export tot 933.286 ton in 1957. De Surinaamsche Bauxiet Mij. exporteerde echter aanzienlijk minder en zakte van 2.897.690 ton naar 2.565.508 ton.

AGENDA

West-End:
„The maverich Queen" om 7 en 9 uur;
Cinelandia.
„Walk the proud land".
Roxy.
„The Prince and the showgirl"
Caribe.
„Interdit de Segom"
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel. 23771.

EMMASTAD
C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2 Weis afo. tel. 43351
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
H. C. Engelsman, tel: 4504

C.S.M.
Rederij:
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498
Theater Asiento
„A face in the ground"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

AUSTRALISCHE Zwemsters als sparring-partners naar Nederland

HOCKEYERS werken reeds voor ROME

De Nederlandse zwemsport heeft al vele jaren een wereldnaam. Reeds tijdens de Olympische Spelen te Berlijn in 1936, vlak ervoor en kort daarna, waren de namen van zwemsters als Zus Braun, Iet van Feggelen en Cor Kint op de lippen van velen, zelfs van degenen, die nauwelijks wisten, waar ze Nederland op de wereldkaart moesten zoeken. Zo is het geweest en aan de uitblinkende Nederlandse oefenmeesters en zwemleraressen is het te danken, dat men nog altijd tot ver buiten Europa de namen Cockie Gastelaars, Corrie Schimmel, Lenie de Nijs en Aty Voorbij (om er slechts enkelen te noemen) met grote koppen in de kranten staan vermeld als er weer eens een Europees of wereldrekord is gebroken. De grote concurrent van Nederland is korte tijd geweest Hongarije, voorts Amerika en een enkele zwemster uit Denemarken. Doch op het ogenblik kan men de grote tegenhanger van de Nederlandse dames-zwemsport toch wel die in Australië noemen.

Sinds de Olympische Spelen te Melbourne van 1956 zijn de Australische dames als sterren aan het zwemfirmament verschenen. Vele titels bleven er in het vijfde werelddeel, ook omdat de Nederlandse meisjes haar vorm tevergeefs tot het toppunt hadden opgevoerd in verband met het besluit niet deel te nemen als de overweldigers van Hongarije hun eed onder de Olympische vlag zouden uitspreken. Daardoor is het nooit tot tweestrijd gekomen, terwijl toch de Australische meisjes zo bijzonder graag hun krachten hadden willen meten met de zwemmertjes uit Nederland, de dames, van wie in de gehele wereld zo'n grote roep van uit ging en van wie men ook te Melbourne veel had verwacht. De ontevredenheid in een groot deel van de wereld over het wegblijven van de Nederlandse sportlui te Melbourne verdween van lieverlee en maakte plaats voor een nieuw verlangen met hun prestaties kennis te maken.

In het voorjaar reeds kwamen er Australische uitnodigingen naar Nederland, waarin werd verzocht zo spoedig mogelijk naar Melbourne te komen om er een soort verlengstuk van de Olympische Spelen te organiseren. De Nederlandse zwembond nam de uitnodiging aan en zo kon het gebeuren, dat in het laatste vliegtuig van het jaar 1957 twee zwemstertjes stapten, die haar nieuwjaar pas vierden op Australische bodem. Corrie Schimmel en Cockie Gastelaars waren de gelukkigen, die zo ver van huis haar krachten mochten gaan meten met de topzwemstertjes van het vijfde werelddeel. Uiteraard is de overgang van de Hollandse winter naar de zomer van het zuidelijk halfrond een belangrijke faktor, welke van invloed zal zijn op de vorm van de Nederlandse meisjes. Maar een feit was toch, dat zowel Corrie als Cockie in blakende welstand, met een uitstekende conditie en volledig getraind, de lange reis aanvaarden. Wellicht zal de eerste kennismaking teleurstellend zijn, doch in Nederland is men er van overtuigd, dat zijn vertegenwoordigsters pas goed op dreef zullen komen als de eerste dagen van acclimatiseren voorbij zijn. De gehele tournee duurt immers ruim een maand, zodat men kan verwachten, dat de beste prestaties pas in de laatste week van haar Australische verblijf zullen worden geleverd.

Ouderwetse methode

Waartoe een dergelijk kontakt kan leiden werd al zeer spoedig aangetoond. Want nauwelijks hadden de twee zwemsters voet op vreemde bodem gezet of er werd gesproken over plannen van Australische dames om in juli aanstaande naar Nederland te komen. De leidster, die de belangen van de Hollandse meisjes in het Australië behartigt, kon reeds na enkele dagen naar het bureau van de zwembond te Utrecht telegraferen, dat het volledige Australische team eind juli zal deelnemen aan de Nederlandse zwemkampioenschappen, buiten mededinging uiteraard, doch op volle oorlogssterkte. De Australische zwemsters komen namelijk van 18 tot en met 26 juli uit in de kampioenschappen van het Britse gemenebest, welke te Cardiff worden gehouden. Daarna bezoeken zij het vaste land van Europa en grijpen deze kans dankbaar aan om hun kracht te demonstreren op de Nederlandse titelgevechten. Dit bericht klonk de Nederlandse zwembond als muziek in de oren, want deze wedstrijden

waren namelijk voorbestemd te gelden als laatste selectie voor de Europese kampioenschappen, die half augustus te Boedapest op het programma staan. Anders dan in andere jaren zal er nu een reeks oefenwedstrijden zijn, welke beslissen over uitzending naar de Europese titelgevechten. Vroeger waren als regel de Nederlandse kampioenen de uitverkorenen. Alles spitste zich toe op dit festijn, want op die twee dagen van het nationale kampioenschap zou de keuze-commissie uitmaken wie zou worden uitgezonden. Veel boze woorden zijn hierover in het verleden reeds gevallen.... en terecht, want men mag van een topzwemster verwachten, dat zij pas in werkelijke topvorm is als de Europese titelstrijd begint. Dit is het hoogtepunt en niet de nationale kampioenschappen. Een enkele slechte dag in deze onderlinge gevechten betekent vaak geen uitzending naar de begeerde internationale krachtmeting. De keuze-commissie stond daarbij vaak voor een hopeloze taak, omdat zij meisjes moest afwijzen, van wie zij wist, dat er goede prestaties van waren te verwachten. De kampioenen hadden immers voorrang, ook al waren de omstandigheden, het weer en het water, heel anders dan men tijdens de internationale titelstrijd kon verwachten. Met deze ouderwetse methode heeft de zwembond thans gebroken en iedereen kan daar alleen maar blij om zijn. Thans is beslist, dat een reeks van drie of vier selectiewedstrijden als leidraad zal gelden voor eventuele uitzending. Drie of vier voortoernooien met de Nederlandse zwemkampioenschappen als sluitstuk. Deze titelgevechten tellen dus nog wel mee in de beoordelingen, terecht, doch vormen slechts een onderdeel van de serie krachtmetingen, waarin de Nederlandse zwemsters kunnen tonen wat ze waard zijn. En, wat nog belangrijker is, wat men van haar kan verwachten als enkele weken later het startsein zal worden gegeven voor de belangrijkste races van het jaar. De Australische meisjes zullen nu in juli ook van de partij zijn. Uiteraard zal de rivaliteit groot zijn tussen deze topfiguren, hetgeen slechts kan leiden tot nog betere prestaties van de Nederlandse meisjes, die fel zijn op uitverkiezing en zich dan in dit gevecht op hoog niveau ook volledig kunnen geven. Zo zal dus het landenduel Nederland — Australië een voorproefje, maar tevens een geweldige training en stimulans zijn voor de Europese kampioenschappen, welke enkele weken later te Boedapest worden gehouden.

Jeugd treedt aan

Over voorbereiding gesproken. De zwemsters zijn de klap van de afgelaste reis naar de Olympische Spelen te Melbourne reeds te boven. Maar evenzeer de hockey-ers, die in een lange reeks van stugge trainingswedstrijden onder leiding van trainer Reg Norris uit India waren klaar gestoomd voor het grote festijn in Australië. Hun popelend ongeduld daar hun prestaties te tonen, veranderde in een laksheid, welke volkomen begrijpelijk was na de geweldige teleurstelling. Doch de hockeybond ging niet bij de pakken neerzitten en keek opnieuw in de toekomst. Immers, na Melbourne komt weer Rome en dan zal de Nederlandse hockey-wereld tonen, dat het zijn plaats op de internationale ranglijst nog volledig waard is. Uiteraard was daartoe verjonging nodig, omdat degenen, die nu reeds achterin de twintig zijn of misschien al de dertig zijn gepasseerd weinig kans hebben over twee jaar nog de goede conditie te bezitten.

De hockeyers zagen dit nu reeds in en maakten er hun plannen naar. Dick Loggere, de onvolprezen aanvoerder van het elftal, dat hoge ogen gooide naar het Olympische goud van Melbourne, kende zijn eigen capaciteiten, maar ook zijn leeftijd, die voor Rome wellicht te hoog zal zijn. Nog speelt hij aktief in het clubhockey en nog zou men hem zó in het oranjeteam kunnen plaatsen als de beste spil, die Nederland kan opbrengen. Doch er moet voor de toekomst gezorgd worden. En dus heeft Dick Loggere, als man van ervaring, de plaats overgenomen van Rein de Waal, die na de teleurstelling van een jaar geleden als coach van het nationale team verdween. Met de heren Henk de Looper en Van der Heiden vormt Dick Loggere nu de keuze-commissie van de Nederlandse hockeybond, die zich tot taak stelt te Rome voor de dag te komen met een nog sterker elftal dan de ploeg, die klaar stond de reis naar Melbourne te aanvaarden. Een lange reeks van selectiewedstrijden heeft de afgelopen maanden reeds de nodige gegevens opgeleverd. De jeugd was hierbij favoriet. Jongens tot 21 jaar, elftallen met spelers van 21 tot 24 jaar, kortom de topjeugd van het Nederlandse hockey is voor het forum getreden in oefenpartijen, welke moesten aantonen, dat er kwaliteit schuilt in de spelers, die straks twee jaar ouder zullen zijn en dus rijp zijn Nederland op de Olympische Spelen te vertegenwoordigen. Henk Bouwman, de grote technicus van het oude oranjeteam heeft reeds aangekondigd, dat hij zich voor het Nederlands elftal niet meer beschikbaar kan stellen. Van Beaumont, de linksbuiten van een jaar geleden, is in verband met studie lange tijd in het buitenland, zodat men ook voor die plaats in het nationale hockeyteam in het onzekere verkeert. Doch nu al, twee jaar van te voren, zijn er al nieuwe prespectieven.

Er is een zekere Carel Dekker uit de selectiewedstrijden voor de jeugd naar voren getreden, die alle kwaliteiten bezit straks in de aanval van het Oranjeteam te opereren. Hij is nog geen 24 jaar en bezit een energie, welke ver voor Rome het beste van doet verwachten. Van Erven Dorens is nog zeer jong en bijzonder vaardig. Een nieuwe naam is Berkmans uit Bloemendaal, die als jeugdig vleugelspeler van thans en ervaren hockeyers van straks kan zijn.

Dit alles heeft de nieuwe keuzecommissie van de hockeybond reeds gepresteerd, zo ver nog voor het einddoel. Het materiaal wordt nu nog slechts gewogen. Pas over enkele maanden wordt er geselecteerd en gaat men de kwaliteiten van de spelers afwegen in interlandwedstrijden. Het grote jubileumtoernooi van de Nederlandse hockeybond, die in oktober zestig jaar zal bestaan en dat mete en lange reeks internationale wedstrijden viert, is een prachtige krachtmeting en een zeef, welke het kaf alsnog van het koren kan scheiden. Zo gaat de hockeybond voort, gestimuleerd nog door een uitlating van Engelse officials, die verleden maand beweerden, dat Engeland te Rome zal verschijnen met een hockeyploeg, die te sterk zal zijn voor de gehele wereld. De Britten zijn ook reeds druk bezig met de voorbereidingen.

Italië heeft Reg Norris als trainer geëngageerd, de Indiër, die het oranjeteam naar zijn topvorm voor Melbourne voerde. De Duitsers slaan zich reeds op de borst, dat zij, na de overwinning, welke ze de afgelopen zomer op de Nederlanders behaalden, de sterkste ploeg van Europa bezitten. Kortom, in de hockeywereld heerst er thans reeds bedrijvigheid, ja, grote rivaliteit, vooral ook, omdat de resultaten van de komende interlandwedstrijden zullen gelden als maatstaf voor de indeling op de Olympische Spelen. En die indeling is van het grootste belang. Want het nationale team, dat in de eerstvolgende interlandwedstrijden bewijst het sterkste team van Europa te bezitten, zal te Rome pas in de finale worden geplaatst tegen India, de Olympische hockeykampioen. Daarbij mag echter niet uit het oog worden verloren, dat de Europese teams elkaar tot een steeds hoger peil dwingen, terwijl India op zijn hoge zetel eenzaam toekijkt. Dat heeft Engeland in de voetbalwereld ook lange tijd kunnen doen, totdat de leerlingen na onderling gekrakeel en opvoeren van het niveau de aloude leermeesters van hun voetstuk stootten. De situatie in de hockeywereld begint daar thans echt op te lijken.

ad interim

Casey wenst samenwerking tussen NAVO, SEATO en Pact van Bagdad

Melbourne. — Richard Casey, de Australische premier heeft als de meest ideale toestand van de verdediging van het niet-communistische wereldblok gezien, een nauwere samenwerking tussen de Navo, de Seato en het pact van Bagdad. Hij zei dat deze defensieve allianties afzonderlijk moeten blijven bestaan, doch dat de leiders ervan nauwer moeten samenwerken en gegevens uitwisselen. Ook zouden er regelmatig samenkomsten van deze leiders moeten worden georganiseerd.

Casey zei niet te kunnen zeggen of er op het ogenblik een nieuwe oorlog inderdaad dreigend dichtbij staat. Maar wel wees hij op de directe mogelijkheid van kleine, plaatselijke oorlogen, die gemakkelijk kunnen uitgroeien tot wereldconflicten.

Tucholsky bemint en haat

Herinneringen aan een democraat

(Van een letterkundige medewerker.)

Bij de Rowohlt-Verlag te Hamburg is een klein boekje verschenen, verzorgd door Mary Gerold. Het heet „Kurt Tucholsky haszt-liebt". Het bevat stukjes proza, gedichten en brieven van 1918 tot 1935. Het is een wonderlijk werkje. Hieruit immers doemt de gestalte op van een man die men zou moeten kwalificeren met het neutrale woord: publicist, als men hem daarmede niet onmiddellijk een groot onrecht aandeed. Want hij was allesbehalve neutraal. Wat was Kurt Tucholsky? Een kunstenaar. Tevens een man die zijn tijd beleefd heeft in iedere vezel van zijn wezen en die over alles wat hij beleefde hardop dacht, zó, dat een ieder het kon horen. Hij deed dat namelijk in alle kranten en tijdschriften die zijn bijdragen wilden opnemen, en hij gebruikte daartoe de meest verschillende pseudoniemen. Nu eens heette hij Peter Panter, dan weer Theobald Tiger; ook wel Ignaz Wrobel en Kaspar Hauser. Van de laatste naam wist tenminste een ieder dat het een schuilnaam moest zijn. Hij was de ziel van het Wochenschrift für Politik, Kunst und Wirtschaft: Die Weltbühne, een blad gesticht door zijn vereerde vriend Siegfried Jacobsohn, een blad dat zowel met geestelijke handgranaten als met dito bloemen vermocht te gooien. „Die Weltbühne" was vóór alles tegen de oorlog; de pacifistische tendens was overheersend. Vooral in de jaren voor de machtsovername door Hitler werden de artikelen van de vele belangrijke medewerkers steeds heftiger, werden hun aanvallen op Hindenburg e.t.q., op het Pruisdom steeds frequenter en brandschatten zij de taal om steeds nieuwe invectieven te vinden voor de bewonderaars van het „Militär".

In deze herinneringsband zijn verscheidene tijdsgedichten van Tucholsky opgenomen en hoe helderziend deze hartstochtelijke democraat reeds in 1923 was moge een couplet uit zijn „Deutsches Lied" getuigen:

Deutscher Gram und deutsches Leid.
Ämter ohne Ende.
Wucher, den ein Staat gefeit,
und immer graue Wände.
Wir sind schuld. Ein Schrei, der gellt.
Aber drauszen liegt die Welt.
Wir sind ganz alleine.
Und hören nur dies Eine:
„Kaserne! Kaserne"!
Sonne, Mond und Sterne!
Achtung! Richtung! Vordermann!
Du-bist-dran-!

En vier jaar later, in 1927 spuwde hij zijn verontwaardiging diegenen in het gezicht, die, verrukt van het zoëven van Ludendorffs hand verschenen „Kampfschrift": „Die überstaatlichen Mächte im letzten Jahre des Weltkrieges" of van „Das Programm der NSDAP," waarin opgenomen de „Brechung der Zinsknechtschaft" door een zekere Gottfried Feder, Duitsland nog verder deden wegglijden naar een rampzalig door hem lang van te voren voorzien isolement. Onder de titel Einigkeit und Recht und Freiheit, schreef Tucholsky onder zijn pseudoniem Theobald Tiger, nadat in hetzelfde nummer van het blad Nino Sacchi verteld had „wie (er) Mussolinis Lockspitzel entlarvte", Ernst Toller een bits stukje schreef „Das sozialistische Wien" en Arthur Eloesser onder de titel „Die Andacht zum Kreuze" een opvoering van Calderons stuk in de enscenering van Jürgen Fehling verslagen had — en op voortreffelijke wijze — een vers, dat als volgt begint:

Was die Freiheit ist bei den Germanen
die bleibt meistens schwer incognito.
Manche sind die ewigen Untertanen,
möchten gern und können blosz nicht so

Toen Tucholsky dit schreef, had Hitler al een partij van meer dan 72.600 leden, de tweede Reichsparteitag was al achter de rug en 20.000 bruinhemden van de SA waren al opgetrokken voorbij een leider, die, een jagershoedje op zijn hoofd en in rijbroek en [illegible] „Windjacke", welwillend zijn [illegible] voorbij zag marcheren.

Tucholsky maakte dit [illegible] meer mee, met [illegible] hand en zijn stijl werd steeds bondiger. Steeds meer wette hij zijn sarcasme aan de botheid en domheid van de Duitse burger, terwijl zijn hart bloedde bij de gedachte waartoe zijn land moest en zou geraken, zo een vrije democratie geen paal en perk stelde aan de uitwassen van een „Deutschtum" dat hij haatte, met een onverzoenlijke haat.

In 1928 maakte hij twee lijstjes, een van wat hij liefhad en één, waarin hij schreef wat hij haatte. Merkwaardigerwijs vindt men op het eerste lijstje de naam van Knut Hamsun naast „jeden tapfern Friedenssoldaten"; „schön gespitzte Bleistifte" gaan aan „Kampf" vooraf. Aan het einde van de korte rij lezen we: Deutschland. Wat hij haatte? Allereerst: „Das Militär" en vervolgens: „Die Vereinsmeierei, Rosenkohl, Lärm und Gerausch" en tenslotte wéér: „Deutschland", maar nu tussen aanhalingstekens.

Toen de rechtse pers zich geamuseerd had met hem zijn pseudoniemen te verwijten, schreef hij een prachtig stukje: Wir alle Fünf, waarin hij betoogde dat alle vijf gestalten waaronder hij op schrift leefde, het Duitsland haatten „dat het waagt zichzelf alleen uit te geven voor het Echte Originele Duitsland en dat niets anders is dan de slechte karikatuur van een „Preuszentum" dat zichzelf allang heeft overleefd. Dat Duitsland......... waarin die moderne Sportjongelui opgroeien die in de oorlog 1914-1918 officier geweest zijn of adspirant-officieren en die nu met alle geweld — en wat voor middelen gebruiken ze daartoe niet! — weer ondergeschikten willen hebben...... Wij, alle vijf, beminnen de democratie. Een democratie waarin een vrije en verantwoordelijke man iets te zeggen heeft. Een democratie, waarin de mensen niet zo „gelijk" zijn als in een Pruisische compagnie, die een incarnatie is van een tuchthuisstaat, maar een democratie, waarin tussen een president van een bank en zijn portier geen kastenonderscheid meer bestaat, doch slechts een economisch onderscheid en een verschil in bezigheid, in werk. Of ze met elkaar thee drinken is heel iets anders, maar dat het allebei mensen zijn, staat voor ons vast."

Hij brandde van verontwaardiging maar gooide nooit met slijk. Hij was het gloeiend oneens, maar bleef een gentleman. Hij schreef een open brief aan een katholieke dame in „die Weltbühne" en men staat verbaasd over zijn evenwichtige betoogtrant en hoffelijke, beleefde toon in deze uiterst strijdbare omgeving. Zijn verwijten zijn met redenen omkleed en het doet goed te lezen hoe rustig, maar tevens hoe vastberaden hij in dit strijdblad zijn mening naar voren brengt. Dat hem daarbij zijn gewaagde parallellen niet in de steek lieten, blijkt wel uit het beeld dat hij gebruikt in de volgende zin: de interesse die de Kerk toont voor de arbeider lijkt op de interesse van een huismoeder voor wandluizen: „Ihr fühlt die Not aber Ihr könnt sie nicht beheben, weil Ihr ihre Quelle nicht sehen wollt. Sie wissen, wer auf dem rechten Flügel des Zentrums sitzt: Groszindustrielle. Mit denen macht man keine soziale Politik."

TUCHOLSKY

Geen wonder, dat men deze beheerste, strikt rechtvaardige en buitengemeen sociaal voelende man van alle kanten aanviel en alle partijen hem verweten niet genoeg van hún partij te zijn. Een katholiek, voor wie hij het grootste respect had, was Carl Sonnenschein, al verwijt hij deze en ook de door hem zeer gewaardeerde bisschop van Berlijn, Schreiber, een feilloze diagnose van de tijd maar een onvoldoende therapie.

Hij liet zich niet verblinden door grote namen, ook niet op het gebied der letterkunde. Hij haatte het „funkenlose Produzieren" van Thomas Mann al in 1925, terwijl hij toen reeds een groot begrip had voor Kafka — „Mir ist es immerzu den Rücken herauf- und wieder heruntergelaufen. Lesen Sie das mal, bitte" — en hij aan Emil Jannings een kritiek schreef over een Parijse Faustvertoning met de toenmaals verafgode Firmin Gémier in de hoofdrol, waarvan men smullen kan, zo zot, zo haarscherp, zo venijnig en zo bezorgd schreef hij over de Franse theaterkunst die hier verkracht werd.

Zoals de „Weltbühne" zelf heeft ook Tucholsky altijd twee belangrijke tegenpolen gehad: de partijen en de grote kranten, maar hij is tot het laatst steeds onafhankelijk gebleven, omdat hij zo de vrijheid heeft verstaan.

Het doet goed dat, nu de alleraardigste verhalen en schetsen van Tucholsky, waaronder het verrukkelijke, zeer humoristische en zo fijngevoelige boekje „Schlosz Gripsholm", zozeer in de belangstelling van het publiek zijn komen te staan dat de uitgever er pocketboeken van kan maken, ook deze herinneringsbundel verschenen is. Dit boek: „Kurt Tucholsky haszt-liebt" toont ons het ware gezicht van de kunstenaar tegen wil en dank, die ernaar gestreefd heeft een volledig mens te zijn, een mens voor wie alle mensen zijn naasten waren.

Maria Leonzi woont in een klein plaatsje bij Florence. Iedere dag maakt zij een lange wandeling van een uur naar school. 's Zomers mag dit wel plezierig genoemd worden, doch 's winters als het rustige beekje tot een woedende stroom is aangewassen, wordt het een gevaarlijke onderneming de doorwaadbare plaats over te steken. Maria heeft nu aan de Italiaanse Sinterklaas, de goede Fee Befana, een kleine voetbrug gevraagd en...... zij krijgt hem.

Tussen neus en lippen

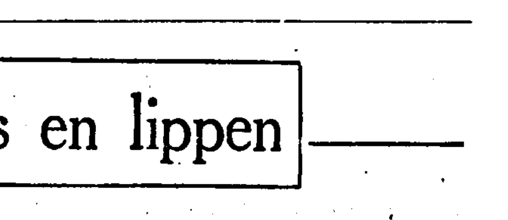
Oliebaron Paul Getty is de rijkste man van de Ver. Staten

De rijkste man van de Verenigde Staten is naar alle waarschijnlijkheid Paul Getty, een oliebaron. Zijn vermogen wordt geschat tussen de 700 miljoen en een miljard dollar. Het Amerikaanse blad „Fortune" heeft onlangs een onderzoek laten instellen naar het aantal miljonairs en multimiljonairs in de Verenigde Staten. Men heeft alvast 55 personen kunnen vinden die meer dan 50 miljoen dollar bezitten, doch men schat het feitelijke aantal zeker op honderd. William du Pont jr. wordt tot de klasse van 200 tot 400 miljoen dollar gerekend. De Rockefellers zijn ondergebracht in de groep van 100 tot 200 miljoen. Mevrouw Horace Dodge, gouverneur Averell Harriman, Henry J. Kaiser en Henry Ford worden genoemd als de bezitters van kapitalen van 75 tot 100 miljoen dollar. Deze bijzonder rijke lieden zijn zich volgens „Fortune" de waarde van geld terdege bewust. Een der multimiljonairs zou letterlijk hebben gezegd: „Ik heb nooit de waarde van een enkele dollar uit het oog verloren sinds de tijd, dat ik vijf dollarcent per uur verdiende...."

Meer dan de helft van de ondervraagde rijkaards verklaarde meer dan acht uur per dag te werken. Slechts weinigen gaven toe korter dan zes uur te werken. Ongeveer de helft van de miljonairs heeft een huis. De huishoudkosten variëren van 6.000 tot 75.000 dollar per jaar. Slechts twintig procent heeft vrede met de belastingen. Bijna een kwart van alle kapitalen is belegd in belastingvrije aandelen en obligaties.

Ze vliegen weer

Vier bewoners van de Fidzji-eilanden, die in 'n kleine boot van het ene eiland naar het andere voeren, hebben dezer dagen naar hun zeggen een vliegende schotel gezien. De schotel daalde tot enkele meters boven het wateroppervlak. Vervolgens liet het toestel, dat bemand leek, 'n fel licht op het viertal schijnen. Het maakte de mannen duizelig. Na korte tijd steeg de schotel op en verdween uit het gezicht. De vier mensen, die het verschijnsel hebben gezien, wonen in een deel van de eilandengroep, waar lectuur of beeldverhalen over vliegende schotels onbekend zijn. Hun verslagen van de belevenissen wijken op geen enkel punt van elkaar af, waarmee een nieuw hoofdstuk aan de geheimzinnigheid rond de vliegende schotels is toegevoegd.

Vreemde koopwaar

Voorbijgangers keken vreemd op, toen zij in Newark in de staat New Yersey voorbij een juwelierszaak kwamen, waar in de etalage een geweldig bord was opgehangen, waarop te lezen stond: Kostbare gesmokkelde diamanten te koop! Er was geen woord van gelogen en bovendien was het een volkomen eerlijke zaak. De juwelier had namelijk een grote hoeveelheid diamanten ongekocht, die van smokkel afkomstig was en door de douane was geveild.

Cijfers

Voor het geval, dat er desbetreffende vragen in quizprogramma's of in kijk-u-rijk-puzzles zouden voorkomen, heeft u hier alvast de antwoorden. Een beetje-koe eet per dag gemiddeld honderd tot honderdzestig pond gras; in de ondergrondse van New York werden verleden jaar 6100 handschoenen gevonden en het aantal binnenlandse telefoongesprekken, dat per uur in de stad New York wordt gevoerd, bedraagt gemiddeld 450.000.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

68

Madame dacht weer enige ogenblikken na en zei in 't Frans:

„Ik... ik... weet er niets van."

„Dit antwoord is voor mij voldoende", zei Bruins kalm.

„Wat bedoelt u daarmee?", vroeg ze verwonderd.

„Wel, dat de zaak gelopen is zoals ik u dat voordroeg."

„Mon Dieu," zei ze quasi verbaasd, „alweer zo'n stupide antwoord."

„In uw ogen misschien madame, maar úw antwoord kwam te laat. Had u er niets van geweten, dan had u dadelijk gereageerd, nu moest u er over nadenken."

Bruins, die madame kende, zag woede in haar opkomen en besloot een nieuwe prikkel te geven.

„Ik heb vanmorgen meneer van Bevenvoorde in zijn cel opgezocht. Hij verzocht mij u zijn groeten over te brengen. Het onderzoek schijnt te gaan in de richting van beschuldiging van moord op Hélène en dat kan gevaarlijk voor hem worden."

Deze woorden maakten diepe indruk op madame. Ze werd doodsbleek en probeerde te spreken, maar kwam niet verder dan het openen van haar mond. Toen zij zich eindelijk beheersen kon, riep ze uit:

„Maar dat is gemeen, hij is volkomen onschuldig."

„Ja madame, dat kan wel uw overtuiging zijn," zei Bruins, „maar de bewijzen zijn anders. Er staan een paar feiten onomstotelijk vast en wel, dat hij Hélène verzocht heeft naar het kamertje te gaan."

Madame viel hem woedend in de rede.

„Ja, dat heeft hij gedaan... dat heeft hij gedaan... maar op mijn verzoek.... en nu willen jullie die arme jongen dat in de schoenen schuiven. Hij is totaal onschuldig. Schuldig is alleen die ellendige meid, die met haar mooie smoesjes en met haar geld hem van mij aftroggelde."

Ze wond zich, bij de gedachte aan wat gebeurd was, steeds meer op. Ze scheen de aanwezigheid van de politiemannen totaal vergeten te zijn, gesticuleerde, sprong tenslotte razend van woede op en liep de kamer op en neer.

„Niet hij is schuldig, dat weet niemand beter dan ik, want ík heb haar laten neersteken, zoals je een ondier afmaakt, een gevaarlijk monster, dat hem betoverd had met haar smoesjes.... oh, als ik er nog aan denk... van mij was hij... van mij alléén... tot dat verleidelijke... oh, had ik haar in mijn handen, ik zou haar wurgen, zoals daar in Uganda..." Ze stikte bijna van woede, de woede van een vrouw op leeftijd, die haar volle liefde heeft gegeven, deze beantwoord waande, maar tot de ontstellende ontdekking komt, dat jeugd overwint, dat jeugd tenslotte jeugd zoekt. Ze snakte naar adem, was een flauwte nabij... viel op een stoel neer... snikte.

„Ja... ze was in dat kamertje... John had haar daarheen gezonden op mijn verzoek... ik haalde Johannes er bij... gelastte hem haar neer te steken, neer te steken met het mes, dat ik uit het wapenrek in de hal had genomen... we gingen er samen heen... ik maakte de deur open... alles gebeurde in een paar seconden... toen verdween het mes in haar rug."

Ineens scheen ze weer normaal te worden. Haar ogen, die zonder uitdrukking voor zich uit hadden gestaard, niets ziende, als bij iemand in trance, werden weer levendig. Ze keek als ontwakend om zich heen, zag de beide heren zitten, werd opnieuw woedend.

„Wat, jullie nog hier.... eruit zeg ik je, direct. Ik ben baas in mijn eigen huis... hier heers ik, onbeperkt.... eruit zeg ik je."

Ze kwam naderbij, maar Bruins bleef doodkalm zitten.

„Gaat u zitten, madame..." Ze voldeed aan dit verzoek, zich met moeite beheersend. „Ik kan me uw toestand volkomen indenken en ik begrijp alles, maar u mag nu eenmaal geen eigen rechter spelen zoals u dat blijkbaar in Uganda gewend was. U zult daarvoor ter verantwoording worden geroepen, dat zal u duidelijk zijn."

Na de hevige emotie trad een reactie bij haar in. Enige tranen veegde zij met een zakdoek weg. Ze keek Bruins bijna vriendelijk aan.

„Oh, begrijp me toch... het gaat niet om mij... het gaat om hem... om John. Nu ik bekend heb... nu laat u hem toch zeker direct vrij?" Ze keek hem verwachtend aan.

Een ogenblik was Bruins stil.

„Wat is de mens toch een gecompliceerd wezen," dacht hij. „Deze vrouw begaat een moord in dolle woede, uit haat, uit afgunst, beroemt er zich op, erkent opnieuw dezelfde afschuwelijke daad te kunnen plegen en daarnaast... offert zij zich op, zonder ophef... alsof het de gewoonste zaak van de wereld was... uit liefde..."

Hij beantwoordde haar vraag op vriendelijke toon.

„Daar kunt u vast op aan. Ik beloof u, dat ik persoonlijk hem vrij zal laten, zo gauw mogelijk, maar natuurlijk na verkregen machtiging."

„Goddank", was alles wat madame zei en zij volgde zij rustig Bruins, die haar verzocht mee te gaan naar het hoofdbureau.

Het afwikkelen van genomen en nog te nemen maatregelen, liet de H.I. aan ondergeschikten over, want vóór alles moest Kielstra worden opgespoord.

Het doorzoeken van villa Uganda was zeer nauwkeurig gebeurd, maar er was geen enkel spoor van de vermiste gevonden. Experts hadden gezocht naar geheime kelders of bergplaatsen, maar hun pogen was vergeefs geweest Het enige resultaat van de inval was de bekentenis van madame Derby.

Op dringend verzoek van Bruins was vrijlating verzocht van de heer Van Bevenvoorde. Machtiging daartoe werd al heel gauw ontvangen. Zo stapte Bruins de cel binnen waarin Van Bevenvoorde verbleef. Hij was wat bleek, maar zijn arrogante houding had hij niet afgelegd, de eenzaamheid had hem geen wijsheid gebracht.

(Wordt vervolgd)

SCHRIJVERS BESCHREVEN

GUILLAUME VAN DER GRAFT

Poëzie als levensopenbaring

(Van een letterkundige medewerker)

Als men een gesprek heeft met de dichter Guillaume van der Graft, dan is het al spoedig heel duidelijk, dat men mét hem ook ds. W. Barnard tegenover zich heeft. Maar wij nemen zonder meer aan dat, wanneer men hem benadert als ds. W. Barnard, al even duidelijk zal blijken dat men te doen heeft met de dichter Guillaume van der Graft. Hij toont zich, ook tijdens een ontmoeting van kortere duur, een even diep-religieus als „dichterlijk" mens. De manier waarop hij iets zegt houdt ten nauwste verband met hetgeen dát hij zegt. En ziehier enige van zijn uitspraken: „Een gedicht is levensopenbaring of het is niks" of „Er is, over de dichtkunst gesproken, verband tussen het Woord en het woord" of „Het „echtste" gedicht is „Heer, in Uw handen beveel ik Mijne Geest", want de Geest, dat is je adem; maar dát gedicht kan ik niet schrijven". Guillaume van der Graft is een gelovige en daarom is hij een dichter. En weinigen weten, in hun poëzie, God zo weinig noemende, Hem zozeer te „beleven", als hij het doet. Hij streeft in zijn dichterschap, naar zijn eigen zeggen, na „een synthese tussen de theologie en de instinctieve drang".

Zijn onmacht tot de volmaaktheid en tegelijk de zuiverheid van zijn streven belijdt Guillaume van der Graft duidelijk in het volgende, naar onze smaak voor zijn dichterschap karakteristieke vers uit zijn bundel „Vogels en vissen".

De derde waarheid

De dichters alleen zeggen de waarheid
die onbedwingbaar is, haar eigen
afmetingen meebrengt en in de vormen
zoals die jarenlang geworden zijn
niet leven kan. De dichters
die droeve anarchisten van de blijdschap
vernielen alle muren die in taal
zijn opgetrokken, maken van de wereld
een groot venster op het zwarte heelal
en dat is een uitzicht
waarbij de bomen weer verschrompelen
tot kiemen op de tong van de wind
waarbij de sterren uitgroeien tot vijvers
en de mensen zijn scholen
kleine doorzichtige vissen
de vossen hebben holen
en rennen door mijn ogen heen en weer.
De dichters liegen de taal uit elkaar
en maken logaritmen
van de vereenzaamde dingen
vreemde uitkomsten verrukken ons
maar wie zich niet opgeeft wordt gepijnigd.

Nee, de dichters roepen de zee te voorschijn
die overal in verborgen ligt
en doen de huizen blank staan
en de kelders overlopen
van wat allang overwonnen was,
zij willen niets liever dan de vloed
oproepen tot de waarheid
iedereen aan de lippen komt.

En dan ligt misschien
om ook aan deze waarheid te ontkomen
een oude versteende
leugen gereed
die weer zacht wordt als aarde en bloemen
wanneer men haar met blote voeten betreedt
en die de derde waarheid is te noemen.

Guillaume van der Graft werd in 1920 in Rotterdam geboren. Hij studeerde in Leiden, waar hij op de leeszaal Ter Braak, Du Perron en „Groot Nederland" las. Dat van de poëzie „een roes kan uitgaan" ervoer hij overigens voor het eerst door kennisname van twee regels van een epos van ds. J. L. L. ten Kate, dat de „Schepping" heette. Hij was toen zestien jaar. Hij onderging vervolgens Gorter, maar vergat hem snel voor Marsman, Slauerhoff en Greshoff. En gedurende enige tijd was het zo, dat hij een vers niet mooi dorst te vinden, voordat eerst Du Perron het al als zodanig had gequalificeerd. Maar zijn eerste twee verzen, die hij in de Schoevers-koerier publiceerde, waren toch al niet helemaal „Forum"-achtig meer. Het eerste begon met de woorden „Achter Samoa ben ik terecht gekomen", het andere met „Het Pierement perst tranen uit zijn ogen". Van der Graft vertelt dit alles met een kernachtig gevoel voor humor en met een even waarneembare behoefte, om ook de „achtergronden" te laten meespelen.

Wanneer hij spreekt over de tijd, dat hij in het Overijsselse Hardenberg het ambt van dominee uitoefende — dat was van 1946 tot 1950 — dan zegt hij: „Ik heb het de mens daar wel ... gemaakt". En: „De blunders, die ik daar gemaakt heb, worden slechts geëvenaard door de blunders, die ik nu nog steeds maak". Maar hij heeft het er ook over, dat hij in die dagen iets is gaan begrijpen van „de diepe bronnen van het leven" en dat hij heeft geleerd enige „historische bescheidenheid" te betrachten. Hij was bestemd tot de „bediening des Woords" en hij ontdekte al ...oedig het verband met de „bediening van het woord", die het dichterschap is. En dat heeft tot op de huidige dag ook in de praktijk zijn uitwerking. De Amsterdamse dominee W. Barnard bemoeit zich zeer met de vernieuwing van het kerklied en het valt Guillaume van der Graft niet eens zo heel moeilijk hem op geregelde tijd een „kerklied van eigen tijd" te verschaffen.

Met zijn bundel „Woorden van Brood" was Guillaume dan toe aan „werk van langere adem", waaraan hij behoefte gevoelde, nadat hij zich enigszins aan „poëtische erupties" had overgegeven. „Veel dichters", zo zegt hij, „gaan op dat moment over naar de roman. Ik kan dat niet; ik ben een dichter, geen roman-schrijver". En hij doet dan de bekentenis, dat hij wel moderne romans leest, maar vooral de slechte, en dat hij, wat na Dickens is geschreven, eigenlijk niet helemaal kan volgen. „Ik heb al sinds lang opgegeven iets van Vestdijk te lezen". Van der Graft vindt, dat er in een roman iets moet gebeuren, hij zoekt naar het verhaal.

Binnenkort komt van Van der Graft een nieuwe bundel uit van twaalf gedichten, die „De maan over het eiland" zal heten" en ook is hij doende met een een-acter in verzen: „Een ladder tegen de maan". Hij geeft „bezweringsformules tegen het chaotische leven". En wat hij daaronder verstaat moge het volgende gedicht uit „Woorden van Brood" leren:

Tot vier tellen

Ik word weer als een kind
ik denk niet groot van de wereld
twee armen zijn genoeg
drie dagen en vier muren
daarin kan alles gebeuren
wat er toe doet
bidden met lijf en brood
hopen met wijn en honing
liefhebben met melk en bloed
dood en opstanding
tussen twee vuren
binnen drie dagen, vier muren
hemel en aarde buiten bereik
hoe overzichtelijk licht en gelukkig
ziet alles er uit
duizend en dertig sterren zijn er
en nog tientallen nullen
evenzovele
mensen doen aan de hemel mee
maar nee, welnee
er zijn net zoveel mensen
als woorden in de taal
Ik kan ze allemaal
leren in twee naturen
drie namen, in vier keren
God, vader, moeder, kind.

De poëzie als levensopenbaring. Het bestaan van Guillaume van der Graft is er, geloven wij, van doortrokken.

Het gebeurde in Nederland...

De Nederlandse kruidenteelt — Een kerngezonde bedrijfstak — Open oog voor nieuwe mogelijkheden

De Nederlandse kruidenteelt, in 1947 aarzelend op een vijftig hectare uitgezet, heeft stevig wortel geschoten, zowel in de eigen vaderlandse bodem als op de afzetmarkten in de wereld.

In amper tien jaar tijds is het areaal bijna het tienvoudige in oppervlakte toegenomen, is het aanvankelijk argwanend gadegeslagen experiment uitgegroeid tot een telkenjare weloverwogen teeltplan, zijn gewassen veredeld en het bedrijf gemechaniseerd. Nederlandse kruiden vinden op dit ogenblik hun weg over de gehele wereld om te worden verwerkt in medicamenten en levensmiddelen of om te worden gebruikt voor nog andere doeleinden. Naar raming zal de omzet over dit jaar 1,? miljoen bedragen, zodat ook de nationale deviezenpot er wel bij vaart.

* * *

Als men de teelt van kruiden in middeleeuwse kasteel- en kloostertuinen verwaarloost, is er in Nederland van enige kruidenteelt nimmer sprake geweest. Zeker niet in economische betekenis. Zelfs in de eerste en tweede wereldoorlog, toen men om geurige en geneeskrachtige kruiden te springen zat, zag men er blijkbaar geen brood in.

Het mag dan ook als een persoonlijke hobby worden gezien van ir. van der Slikke, destijds rijkstuinbouwconsulent in Friesland, toen deze in 1935 een bijzondere belangstelling voor kruiden aan de dag begon te leggen. Hij legde een proeftuin aan, onderzocht welke gewassen het in het Nederlandse klimaat deden en hij begon op bescheiden schaal selecties uit te voeren.

Pas toen na de tweede wereldoorlog de grote kruidenleveranciers op de Balkan en in de Sovjet Unie verstek lieten gaan, begon men in Nederland ook economische betekenis aan de kruidenteelt te hechten. Het ministerie voor landbouw stuurde in 1948 een deskundige naar Canada om de afzetmogelijkheden te bestuderen. Die waren er, mits men kwaliteitsprodukten kon leveren. Daar zijn de Nederlandse kruidentelers zich op toe gaan leggen en met verbluffende resultaten, al zullen zij terecht en zonder valse bescheidenheid toegeven, dat zij bijzonder veel te danken hebben aan het Instituut voor Veredeling van Tuinbouwgewassen te Wageningen, dat baanbrekend werk heeft verricht. Er is nog een andere instelling, die een niet onbelangrijk aandeel in het succes van de Nederlandse kruidenteelt heeft. Dat is de perfecte organisatie van de telers, de Verenigde Nedelandse Kruidencoöperaties, gevestigd te Doornspijk.

Het verwerken en bewerken van kruiden vraagt dure machines en kostbare droogmachines. Met name een drogerij vraagt een aanzienlijke investering, terwijl exploitatie alleen maar mogelijk is in coöperatief verband. De coöperaties kwamen er: in Doornspijk, Veghel, Ommen en Westergeest, verenigd in de V.N.K.

De regering heeft hier ook voor een onontbeerlijk ruggesteuntje gezorgd.

De V.N.K. is het centrum, waar alle kruiden van Nederlandse bodem samen komen, om vandaar te worden geëxporteerd. Van de kervel blijft een aanzienlijk deel binnenslands, maar van de overige kruiden gaat het merendeel de grens over, waarbij West-Duitsland een van de grootste afnemers is.

* * *

De V.N.K. maakt ook ieder jaar een nauwkeurig teeltplan op voor het komend seizoen, afgestemd op de afzetmogelijkheden, die er zijn. Op het bureau van de V.N.K. zijn de orders reeds binnen van binnen- en buitenlandse afnemers als het teeltseizoen nog moet beginnen. Deze perfecte organisatie geeft de Nederlandse telers een groot voorsprong op hun concurrenten, zoals bijvoorbeeld in België, waar men deze hechte organisatie en coördinatie mist en waar ieder voor zich min of meer op goed geluk op de vraag van het komend jaar speculeert.

Bijzonder belangrijk is deze regeling ook voor de teler, die zijn planten van de V.N.K. betrekt, welke hem een vergoeding van zijn kostprijs — met inbegrip van een arbeidsloon van ƒ 1,35 per uur — plus nog twintig percent ondernemerswinst garandeert. Het is ook de reden, waarom in den beginne vooral de kleinere bedrijven zich op de kruidenteelt gingen toeleggen. Geruisloos is echter in de laatste jaren de teelt naar de grotere bedrijven verschoven, waar het planten en rooien mechanisch kan geschieden, hetgeen de productiekosten vermindert.

Iedere kruidenteler zal met ontzag de naam van ir. Elzinga uit Wageningen noemen, die op het gebied van selectie en veredelnig baanbrekend werk voor de Nederlandse kruidentelers heeft gedaan. Aan hem ook schrijven zij de zeer lonende teelt van valeriaan toe, die momenteel een tachtig hectare in ons land beslaat. De kervel sprong van twintig naar vijftig hectare en de renate van 40 naar tachtig hectare. Dank zij de veredeling van de gewassen is de opbrengst per hectare vaak verdubbeld ten opzichte van enige jaren geleden, zodat de Nederlandse kruidenteelt, zowel wat bebouwde oppervlakte als opbrengst betreft een snelle en voorspoedige vlucht heeft genomen. Wageningen gaat voort met de onderzoekingen en de V.N.K. blijft een scherpe controle uit oefenen op de te exporteren produkten, een controle, die veelal nog scherper is dan die van het C.U.B. (Controle Uitvoer Bureau). Dank zij dit voortreffelijk samenspel spreken de Nederlandse kruidentelers een geducht woordje mee op de buitenlandse markt.

Vanzelfsprekend levert Nederland niet alle kruiden. Na de kinderziekten van de eerste jaren, toen het speculatieve karakter van de teelt nog een grote rol speelde, heeft men zich vooral toegelegd op de teelt van een tiental gewassen, die meer stabiel in de markt liggen. Het vreemde is, dat het bijzonder moeilijk is te achterhalen, waar de fabrikanten, die de produkten uiteindelijk verwerken, de kruiden voor gebruiken. Van de bladgewassen weet men, dat de digitalis lanata en purp. wordt gebruikt in medicamenten voor hartpatiënten. De mentha peperita komt van pas bij de bereiding van tandpasta en pepermunt. Maar de dragon, de labelia? En het zijn heus niet allemaal soepfabrikanten, die kervel inkopen. Van de wortelgewassen worden valeriaan (zenuwkalmerend), angelica, rheum en de maggiplant (levisticum) veel gevraagd.

Deze tien kruiden zijn de Nederlandse telers vertrouwd, wat niet wil zeggen, dat zij geen open oog hebben voor eventuele nieuwe mogelijkheden. Dat die mogelijkheden benut zullen worden behoeft geen twijfel, gezien de voortvarendheid, waarmee in tien jaar tijds een kerngezonde en nog veel **belovende bedrijfstak is opgebouwd.**

Gunstige ontwikkeling in MEXICO

Mexico. — De economische toestand van Mexico blijft vooruitgaan. De nationale produktie bedroeg in 1955 84 miljard peso en steeg tot 94 miljard in 1956, hetgeen na prijscorrecties een reële stijging betekent met 7%. Er werd ook een grotere spreiding van de export bereikt doordat deze niet meer alleen uit mineralen en aardolie bestaat doch thans ook landbouwprodukten omvat. De nationale investeringen vertoonden een stijging van P. 9,4 miljard in 1954 tot P. 12 miljard in 1955 en P. 14 miljard in 1956.

Gedurende 1957 is het hoge ontwikkelingstempo voortgezet. In het eerste halfjaar vertoonde de produktie van ijzer en staal, van spoorwegwagons, van cement, van chemische van papier, van textiel, van suiker produkten, van kunstmeststoffen, en van voedingsmiddelen belangrijke stijgingen in vergelijking met dezelfde periode van het vorige jaar. De inkomsten uit hoofde van toerisme stegen met 14%.

De staatsschuld bedroeg per 31 Juli 1957 P. 8,97 miljard, waarvan 3,24 miljard binnenlandse en 5,73 miljard buitenlandse schuld. De ontvangsten van de Federale Regering bedroegen in 1956 P. 8 miljard. Er was niet slechts een begrotingsevenwicht, doch bovendien kon schulddelging plaatsvinden tot een bedrag van P. 165 miljoen. De door de Kamer van Afgevaardigden goedgekeurde begroting van uitgaven voor 1957 bedroeg 7,58 miljard peso.

Er had een herziening van de regeling voor kredietverlening met het doel haar te vereenvoudigen, zonder dat dit tot ongewenste uitbreiding van de geldcirculatie zou leiden. De bankinstellingen mogen thans 25% van haar nieuwe deposito's aanwenden voor de uitbreiding van haar kredietverlening aan handel en industrie, in plaats van 15% zoals tevoren. De verzekerings- en waarborgmaatschappijen mogen 10% van haar reserves besteden voor ontwikkeling van de volkshuisvesting.

Voor de economische ontwikkeling zijn grotere besparingen en investeringen van particulieren noodzakelijk. De Regering moedigt dit aan door vrijstelling van belasting voor nieuwe en noodzakelijke industrieën, een garantie- en ontwikkelingsfonds voor de kleine en middelgrote industrieën, een garantie- en ontwikkelingsfonds voor de kleine en middelgrote industrieën, vrijstelling van belasting bij her-investering, kredietverlening, invoerrestricties, goedkope brandstof en goedkoop vervoer en lage prijzen voor binnenlandse produkten, die worden aangewend voor industriële doeleinden.

Romeinse opera vervangt MARIA CALLAS

Rome. — De Romeinse opera heeft op advies van de Italiaanse regering besloten de sopraan Maria Callas te vervangen bij de twee resterende uitvoeringen van de opera „Norma" die deze week gegeven worden.

Maria Callas, die tijdens de eerste uitvoering van „Norma" de vorige week „plotseling haar stem verloor", waardoor de voorstelling gestaakt moest worden, heeft aangeboden deze week weer op te treden, doch men vreest ordeverstoringen door het verbolgen Romeinse publiek, als zij weer voor het voetlicht zou komen.

Japan gaat atoomvrachtschepen bouwen

Tokio. — Japanse scheepsbouwers hebben meegedeeld dat zij nog in dit voorjaar zullen beginnen met de bouw van twee vrachtschepen die door atoomkracht zullen worden voortbewogen. Volgens een van de vooraanstaande bouwers te Jokohama, Takeshi Hamada, zei dat er reeds blauwdrukken van de schepen gemaakt zijn.

Een ander maatschappij voor de zware industrie heeft de bouw van een schip, een 20.000 tonner voor passagiersvervoer, aangekondigd. Dit schip zou moeten varen tussen Japan en Brazilië.

New York. — Theophilus Adeopju Aderonmu, de zoon van een Nigeriaans stamhoofd, heeft bij een intelligentiespel voor de Amerikaanse televisie 64.000 dollar gewonnen.

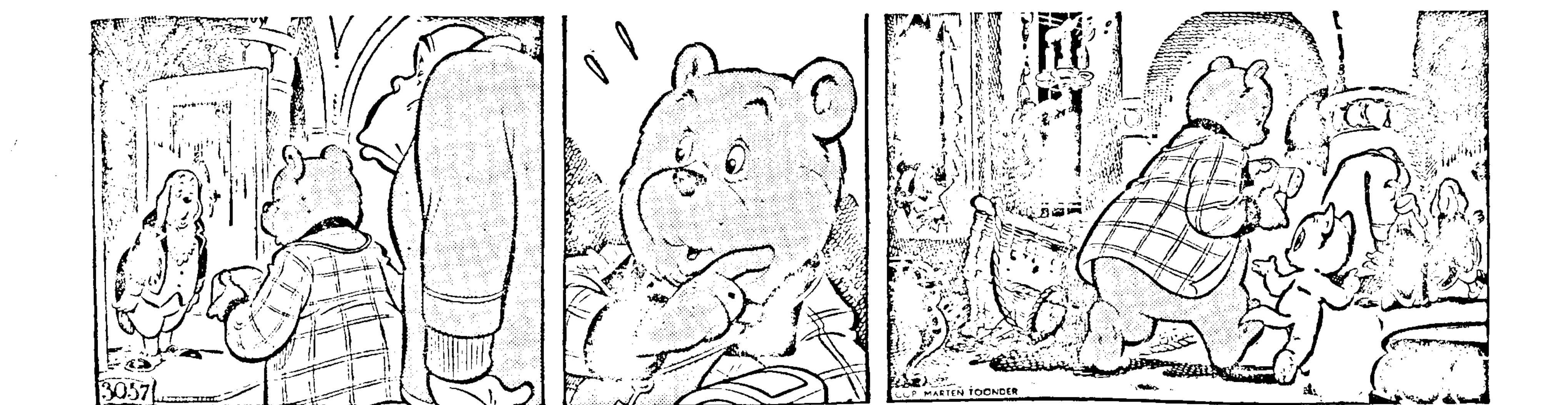
Marienbiologisch laboratorium van Jamaica in '58 permanent gevestigd

Kingston. — Het Marienbiologisch laboratorium welke in 1956 gevestigd werd in Port Royal, dicht bij Kingston, in het kader van de Zoologische Faculteit van de Universiteit van West-Indië zal naar alle waarschijnlijkheid in 1958 permanent gevestigd worden. Thans is het laboratorium tijdelijk ondergebracht in gehuurde percelen, maar men heeft onlangs beslag kunnen leggen op een kuststrook. Het tijdelijk laboratorium is voorzien van belangrijke toevoermogelijkheden van electrische energie en vers water, en heeft een circulatiesysteem van zeewater, welke een aantal acquaria van zeewater voorziet. Het beschikt ook over 2 open boten van 16 en 12 voet lengte voorzien van buitenboordmotoren en een motorpont van 26 voet lengte zal eind volgend jaar beschikbaar zijn. De zee rond Port Royal biedt een groot aantal plekken van verschillende samenstelling binnen gemakkelijk bereik van het laboratorium en dit vind zijn weerspiegeling in de rijkdom en varieteit van zijn planten- en dierenleven.

Oslo. — Voor de Noorse zuidkust nabij Jaeren zijn op eerste kerstdag drie niet-geidentificeerde duikboten opgedoken, die enige tijd binnen de territoriale wateren hebben gevaren voor zij weer onderdoken, zo is in Oslo vernomen. Van officiële zijde is gemeld dat zich omstreeks die tijd geen Noorse of Westelijke duikboten bij de Noorse zuidkust bevonden.

Vatikaanstad. — Naast de bestaande „Pauselijke commissie voor hulpverlening" zal een „studiecentrum voor liefdadigheid" in Vatikaanstad worden opgericht voor bestudering van de godsdienstige, morele, maatschappelijke, juridische, economische en historische aspecten van de liefdadigheid. Dit centrum zal een bovennationaal karakter hebben en nationale vertakkingen kunnen krijgen. De leiding ervan zal berusten bij de Jezuietenpaters Massari en Marco.

Heer Bommel en de Achtgever

3057. Toen heer Ollie lang genoeg naar de schatten gestaard had, sloot hij met een zucht het kistje en belde de bediende.

„We hebben gasten, Joost", sprak hij. „Maak even de logeerkamers in orde, als je wilt".

„Tot Uw dienst, heer Olivier", zei de trouwe knecht. „Maar als U mij toestaat — ik heb de heren niet horen binnenkomen. Is de bel soms stuk?"

„Ze kwamen door het venster", zei heer Bommel achteloos. „In een mand. En nu je het er toch over hebt; de ruit is een beetje kapot gegaan. Laat er morgen even een nieuwe inzetten en houdt vannacht een oogje in het zeil. Er zouden licht inbrekers kunnen komen en dat zou vreselijk zijn. Ik ben opperschatbewaarder geworden, als je begrijpt wat ik bedoel".

„Mijn gelukwensen", zei de bediende vormelijk. „Maar dat oog in het zeil gaat boven mijn krachten, als U mij toestaat. Ik heb mijn slaap nodig".

„Geen blaam voor slaperige dienstknecht", zei nu Ping Po. „De nederige I Oen zal waken; hij geeft acht wanner hem dat opgedragen, wordt, want hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren".

„Dat is alles dus prachtig geregeld", hernam heer Ollie. „Komaan, wijs de heren hun vertrekken, Joost. Het tocht hier".

Opgeruimd volgde hij het groepje, dat achter de knecht aan de deur uitdromde. De bezwaren en het zorgelijk gepraat van Tom Poes wuifde hij achteloos terzijde en hij was zo voldaan over alles, dat hij zelfs geen blik meer op het kapotte raam wierp.

En dat was jammer, want voor een oplettend toeschouwer was naast de versplinterde sponning duidelijk het ongunstige gelaat van Bul Super zichtbaar. De schurk loerde hatend naar binnen, zonder acht te slaan op de Oosterstorm die aan hem rukte......

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

29—37 Halfra blijkt niet de enige te zijn, die wel iets voor Erwin's plan voelt, want hier en daar gaat onder de krijgers, een goedkeurend gemompel op, „Ziedaar, Vader", zegt Erwin triomfantelijk, „de mannen stemmen met mij in. Het is een goed plan, Laat ons dan niet langer twijfelen. „Ik geloof toch, dat je het iets te eenvoudig ziet, Erwin", klinkt Erics stem droog. „Hake is er de man niet naar zich gauw om de tuin te laten leiden en zeker niet door iemand, die hij nog maar half vertrouwt.

Als we met hem mee zouden gaan, kunt ge aannemen, dat hij alle maatregelen getroffen heeft, om verraad of muiterij te voorkomen, Bovendien denk ik er niet over, om vrouwe Astara, je moeder en Hrulf aan nodeloze gevaren bloot te stellen". „Maar we zullen toch van dit eiland af moeten", houdt Erwin koppig vol. „En vroeg of laat gaat Hake naar Noorwegen terug." „Eerder laat dan vroeg; valt op dit moment de donkere stem van Svein Langtand, die met Cendrach naderbij gekomen is, in. „Hoe dacht je dat Hake en zijn maats de tijd zoek brengen? Kom, de zeeroverij is toch zeker niets voor jou, prinsenjong!"

„Eerder iets voor jou!" bitst Erwin terug, terwijl hij de voormalige Saksische piraat uitdagend aankijkt. Een onheilspellende gloed in Sveins ogen waarschuwt Eric, dat het de verkeerde kant dreigt op te gaan. „Houdt op, Erwin", komt hij snel tussenbeiden.

„Als je om een vechtpartij verlegen bent, zoek dan iemand op, die zich met je meten kan, maar niet de arme gewonde Svein!" Er gaat een bulderend gelach op en als Erwin de brede grijns op Sveins gezicht ziet verschijnen, kan ook hij een glimlach niet onderdrukken. „Mij dunkt. Heer Koning, dat onze toestand erger ingezien wordt dan hij is", mengt Cendrach zich nu in het gesprek. „Het is niet waarschijnlijk dat Hake de strijd met ons zou aanbinden wannner gij het bondgenootschap weigert. Hij zal ons hier achterlaten. Wanneer ik mij niet vergis, bevindt zich oostelijk op hoogstens twee dagen roeien afstand het vasteland. We hebben het roeibootje nog en al zal dit dan een zwaar karwei worden, toch kunnen we hiermee allen overgevaren worden". „Ja en hoe komen we dan aan een schip? Hoe komen we weer in Noorwegen terug?" komt Erwin opgewonden tussenbeiden. Ik voel er niets voor en er zijn er meer zo. Vraag het de mannen zelf, Vader, wat ze willen". Voor Eric iets antwoorden kan, ziet hij enkele oudere krijgers schoorvoetend op zich toetreden. „Neeen me niet kwalijk, Heer Koning", mompelt de voorste benauwd rondkijkend. „Ik....... eh......... heb U altoos trouw gediend en als jonge snaak was ik al bij Uw vader, Uh...... hum...... dus trouw ben ik altoos geweest. Ook nog...... uh, hum...... en daarom vind ik, dat ik het recht heb om eens mijn mening te zeggen, want we zitten tenslotte allemaal op hetzelfde eiland. Ik en mijn makkers zijn het recht met de kroonprins eens; dat wilde ik maar zeggen. Wij voelen er wel voor, met Hake in zee te gaan".

Vijfde verjaardag van Trupialen wordt gevierd met opvoering van zangspel

TRUPIALEN bewaarders en propagandisten voor Arubaanse MUZIEK en FOLKLORE

Oranjestad. — Volgende week, op 13 januari, bestaat het jongenskoor „De Trupialen" vijf jaar. Dat is vlugger neergeschreven dan beschreven. Het betekent vijf jaar van zwoegen en ploeteren, vijf jaar van hartstochtelijk enthousiasme van de zijde van de initiatiefnemer, leider en ziel van het koor, de muzikale Frère Alexius; vijf jaar van grenzeloos geduld, maar ook van uitbundig succes. Toen we frère Alexius vroegen ons wat over die vijf jaren te vertellen, kregen we van hem vijf knipselboeken mee, boordevol met afschriften van briefjes aan ouders en leden, uitgewerkte lessen, foto's en krantenknipsels, die alle getuigden van de geweldige moeilijkheden, die werden overwonnen, van pessimistische adviezen, van aanmoedigingen en...... dankbaarheid.

Maar al dat geschrevene kan toch niet weergeven wat dit koor betekent voor de jongens en voor heel Aruba. Een koor laat zich uit de aard der zaak niet beschrijven. Men moet het horen en terwijl we dit schrijven, horen we in gedachten de tintelende, vrolijke liedjes, die het koor in de loop der jaren bracht.

Eén ding is zeker: de Trupialen zijn veel méér dan alleen een jongenskoor. Zonder overdrijving kan worden gezegd, dat de Trupialen voor Aruba een cultuurbezit vormen.

Vele oude Arubaanse melodietjes werden door frère Alexius opgespoord. Niemand wist ze helemaal. Deze wist een stukje, een ander een fragment en zo moesten ze stukje bij beetje worden samengebracht, daarna met eindeloos geduld opgeschreven en op muziek worden gezet.

Zo is een repertoire ontstaan, dat beslist uniek te noemen is. De liedjes sloegen in en een dozijn of meer oude melodietjes kwamen opnieuw tot leven, en zijn nu op heel het eiland meer populair geworden, dan ze vroeger vermoedelijk ooit waren.

Hoe het begon

„Al lange tijd liep ik met het plan rond een jongenskoor op te richten, met de bedoeling om in de kerk met deze jongens te zingen", zo begint het knipselboek van frère Alexius. Het vertelt dan van de gesprekken, die de jeugdige frère, die thans hoofd van de La Salleschool is, had met anderen, als de frère directeur, frère pro-directeur Vincentius, frère Adrianus, frère Henricus en vele anderen.

Allen zijn enthousiast, maar een waarschuwend woord van velen is er ook bij. „Beginnen is niets, maar volhouden".... „de jongens zullen al spoedig niet meer geregeld op de repetities komen". „Het zal na verloop van tijd taai en saai worden"....

Samen met frère Antonius wordt dan toch maar gestart. Jan Stam geeft uit zijn rijke ervaring tal van waardevolle adviezen en dan kan op 13 januari 1953 de eerste brief naar de ouders van een vijftigtal jongens van het St Dominicuscollege en de La Salleschool uitgaan. „Uw medewerking is onontbeerlijk", staat er onder meer in die brief.

Nu, na vijf jaar, kan met vreugde worden geconstateerd, dat er aan die medewerking niets heeft ontbroken. En niet alleen van de kant van de ouders. Medewerking ondervond het koor, dat stormenderhand de harten van allen op het eiland veroverde, van vele kanten. Geweldig veel vriendschap en daadwerkelijke steun werd ondervonden van de artistieke Soeurs, die voor elke uitvoering de kostuums maakten, van de frères, die décors en attributen vervaardigden, van Shon Kita en zeer vele anderen.

Stemmenmateriaal moest worden gevormd

De Antilliaanse jeugd heeft ongetwijfeld liefde voor de muziek en aanleg. Maar dat betekent helaas niet, dat het stemmenmateriaal hoog van kwaliteit is. De stemmen moeten volledig worden gevormd. Zo moest er veel worden geoefend en geëxperimenteerd. Het eerste optreden kwam met de XVIIe Mis, die op de eerste zondag van de Vasten werd gezongen. De Gregoriaanse Mis werd aangeleerd met het notenbeeld. Samen met frères Antonius en Bernard werd de Mis gedrukt. De vormen van de neumen werden door frère Bernard gesneden.

Bij die eerste opvoering was de zang nog wat schuchter en zacht. De jongens waren bovendien zeer zenuwachtig. Maar de uitspraak was direkt al goed en dat is een kernmerk van dit koor gebleven. Beschaafd van toon en met een heldere uitspraak. Dezelfde avond werd door een aparte groep de Kruisweg gezongen. De jongens waren daartoe in zwarte toog en superplie gekleed en gingen de priester vooraf door de zijgangen van de kerk.

Met alle tekortkomingen was het reeds ontroerend schoon en van die dag af stamt de warme belangstelling voor dit koor van alle parochianen.

Iedere volgende zondag gaat het dan beter en zo komt men dan langzaam maar zeker tot de eerste „grote" uitvoering.

Die uitvoering, welke plaats vond in Bolivariana, werd een daverend succes. De kranten schreven over een „Vrolijk lied met beloften voor de toekomst". De verrassing van de avond was het door frère Laurentius geschreven (en gefloten) herkenningsliedje:

Hoor de Trupialen zingen, luister-
naar ons vrolijk lied,
Zingen over alle dingen, die men zo
al hoort en ziet.
Luister naar de Trupialen, Kun je
met ons vrolijk zijn.
Want we blijven steeds herhalen,
leven maakt het leven fijn....

Het werd een fijne avond en de uitvoering moest nog vele malen worden herhaald.

De naam van het koor is dan gevestigd en van alle kanten komen er verzoeken om bij uitvoeringen mee te zingen, waaraan, als het maar even mogelijk is, steeds graag wordt voldaan.

Er volgt dan een eigen Kerstprogramma, vooral voor de ouders. Later weer zeer geslaagde uitvoeringen, onder meer in het De Veer-theater van een gevarieerd programma. In de loop der jaren komen er steeds meer grote uitvoeringen bij. Wij herinneren ons nog „Triunfo di un Piscador", als een artistiek hoogtepunt, „Melo Sferico" „E Perla di Caribe".

Nog horen wij in gedachten het zingen van het koor tijdens het bezoek van H.M. de Koningin en Prins Bernhard. Hun zang vormde een van de meest ontroerende momenten van de defileeravond.

Wij schreven in het begin van dit artikel al dat het moeilijk is de juiste waarde aan te geven van dit koor, dat een instituut werd. Het heeft vele waardevolle facetten. Het is een koor geworden, dat op zeer hoog peil staat, het heeft oude Antilliaanse wijsjes doen herleven, het heeft de bevolking avonden van groot genot gebracht.

Het heeft de leden van het koor iets meegegeven, dat voor het hele leven waardevol blijft. Het gaf en geeft de jongens ontspanning...... maar het vergt evenzeer van frère Alexius en zijn helpers een geweldige inspanning.

De inspanning en opoffering is zeer groot. Veel groter in ieder geval dan men in brede lagen van het publiek wel beseft.

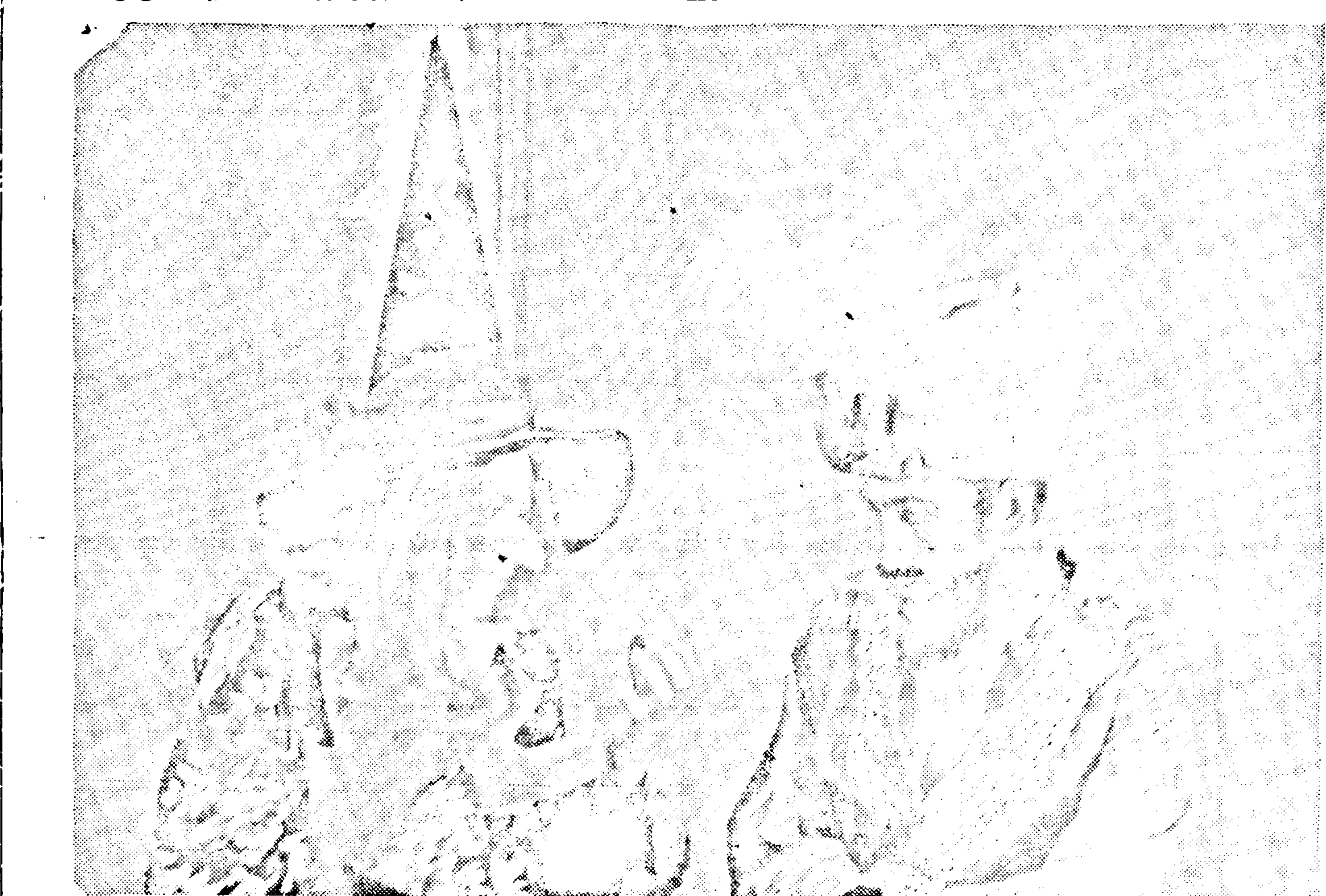
Al te gemakkelijk zegt men: „De frères hebben voor zulke dingen tijd", terwijl de werkelijkheid is, dat de frères geen of nauwelijks tijd hebben, maar het moeten „maken". Zij doen dit alles naast hun gewone werk en hun religieuze verplichtingen. Zij doen het belangeloos en zonder op de voorgrond te treden.

Zij doen het met kennis van zaken en met een niet genoeg te prijzen volharding en liefde voor de Arubaanse jeugd en gemeenschap.

Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan komt het koor nu volgende week met een nieuwe uitvoering. Het wordt een grootse uitvoering van het zangspel „Valentin", waarvoor men al maandenlang aan het oefenen is en waarvoor door de Soeurs prachtige kostuums en door de frères indrukwekkende décors zijn gemaakt. In een volgende editie komen wij graag op dit toneelspel terug.

Vijf jaar Trupialen betekent vijf jaren lang een voorbeeld geven aan anderen, een bewaren en propageren van het Arubaanse gevoelsleven, zoals dat tot uitdrukking komt in eigen rythme en klank en de Arubaanse folklore.

Hulde voor het koor.... maar vooral en bovenal hulde aan de frères en de koorleider frère Alexius.

Vrijdag 17 januari as. wordt het vijfjarig bestaan van de Trupialen gevierd met een eerste opvoering (in het De Veer-theater) van „Valentin" een groots zangspel. Men kan nu reeds kaarten kopen bij de Aruba Boekhandel en Don Simon. Bovenstaande foto geeft een scène weer. Links de Bruhera (Simon Lampe) en rechts Sultan Babalu (A. Quilotte).

Politie cantine moet uit overheidsgebouw verdwijnen

Oranjestad. — De politie heeft van de Minister van Justitie aanzegging gekregen dat op korte termijn de z.g. "cantine" een soort gemeenschappelijke inkoopcentrale van de politiemannen, uit het landsgebouw moet verdwijnen.

De "Politiecantine" welk werk sinds jaren in een stichting PICA (Politie Inkoop Centrale Aruba) was ondergebracht, was voorgekomen uit de inkoopcentrale van de vroegere militaire politie.

In vroeger jaren was dit bedrijf een semi officiele instelling, welke in diensttijd door een daartoe aangewezen militair werd geleid.

Sinds de overgang naar de burgerpolitie echter wordt al het werk door de politiemannen in vrije tijd verricht. De politie in koop centrale deed alle aankopen ter plaatse en via de handelaren, zodat men slechts het voordeel had van het inkopen voor een grote groep tegelijk en toch naar de mening van Pica geen unfaire concurrentie aan bestaande handelaren deed.

Ook werd een speciale lichtmeter aangebracht, waardoor Pica zelf voor de nodige stroom betaalde en dit niet ten laste van de overheid ging. De politiemannen zijn over het besluit van de minister wat teleurgesteld. Het is nog niet zeker of men, nu men dakloos wordt, met het werk dat zovele jaren werd verricht kan doorgaan.

Het bestuur van Pica zal zich over dit besluit nader beraden. In ieder geval de thans gebruikte ruimte moet worden ontruimd op uiterlijk de 15de van deze maand.

Onderzeeboten beginnen vrijdag met officieel bezoek

Oranjestad. — Morgen, vrijdagmiddag om half vijf zullen de onderzeeboten H.M. Walrus en H.M. Zeeleeuw het officieel bezoek aan Aruba beginnen. De oorlogsbodems kwamen dezer dagen al verscheidene malen binnen in verband met oefeningen die rond Aruba werden gehouden.

Het belooft een interessante binnenvaart te worden. De schepen zullen morgen n.l. onder water naar Aruba varen en dan vrijwel vlak voor het Rif naar boven komen. Men zal vanaf het haventerrein, ter hoogte van het havenkantoor een goed uitzicht hebben op deze oefening, waarbij men de bezoekers dus uit zee zal zien omhoog rijzen voor dit feestelijk bezoek

Voor de opvarenden van het schip werd een uitgebreid programma opgesteld. De Lago gemeenschap zal weer een grote picnic aanbieden en tal van aandere organisaties komen met andere verrassingen.

Op het programma van de ontvangst komen wij nader terug. Wij kunnen alvast de verzekering geven dat Aruba dit bezoek op prijs stelt en dat de Officieren onderofficieren en overige bemanningsleden een prettig weekend voor de boeg hebben.

Nieuwe Secretaris voor Stichting voor Reclassering

Oranjestad. — De heer mr J. Heytwijler, secretaris van de Voogdijraad, heeft zich desgevraagd bereid verklaard ook het secretariaat van de stichting voor reclassering en kinderbescherming waar te nemen. In verband met verschillende mutaties in het oude bestuur is men thans doende een geheel nieuw bestuur voor de Stichting samen te stellen.

Tafeltenniswedstrijden

Oranjestad. — Gisteravond werden in het kader van de sportontmoetingen tussen de leden van de R.K. Onderwijzersbond St Thomas en Club Caribe de tafeltenniswedstrijden gespeeld.

De heren speelden in Huize Maris Stella. Hier won Tivoli met 5—4. In Caribe speelden de dames en wisten de St Thomasdames te winnen met 2—1. Er bestond grote belangstelling van de zijde van het publiek.

De wedstrijden, welke voor vanavond werden aangekondigd, werden in verband met het optreden van het Franse ballet uitgesteld tot maandag as.

Gerard van Eyck terug naar Nederland

Oranjestad. — De Nederlandse bokser Gerard van Eyck is, na enige tijd in het San Pedro-hospitaal verpleegd te zijn geweest, op advies van de behandelend geneesheer naar Nederland teruggekeerd. De heer Van Eyck had een ooraandoening.

Gerard van Eyck heeft enkele zeer goede partijen op de Antillen gebokst.

Uit Arubaanse Politierapporten

Oranjestad. — De schade, die door twee opgewonden broers, van wier optreden wij gisteren reeds melding maakten, werd aangericht, blijkt thans in de buurt van ƒ 800,— te liggen. De mannen vernielden bij hun broer thuis de ruiten, de radio en het meubilair.

Een voor de bioscoop van Savaneta geparkeerd staande fiets werd door een nog onbekende weggenomen. Het was een Humber-herenrijwiel.

Vermoedelijk tengevolg van blessures, opgelopen tijdens een vechtpartij, welke ruim een maand geleden plaats vond, is nu in het hospital overleden de 53-jarige M. van den Berg, in leven wonende op weg naar Fonteyn.

Onze Vloot schonk opvarenden van de „Clyde" boeken

Oranjestad. — Vanmorgen is de Nederlandse zeesleper Clyde met als sleep het casco van een gedeeltelijk gesloopt schip uit de haven van Oranjestad vertrokken. De sleep boot pikt in Curaçao nog een tweetal slepen op en vervolgt dan de reis naar Europa.

Op Aruba werd gisteren door de heer Kemmink van de afd. Aruba van de Kon. Ned. Ver. Onze Vloot aan boord een boekengeschenk bezorgd. Voor de Kapitein was er dr. Johan Hartog's "Aruba", voor elk der opvarenden een boek.

Aan boord was men aangenaam verrast door dit onverwachte, verlate kerstgeschenk. De Kapitein dankte de heer Kemmink en vertelde hem dat hij in de 47 jaren van zijn zeemanschap nimmer eerder een dergelijk spontaan bewijs van medeleven namens de burgerij van enige haven werd aangeboden.

Millard Ziadi (links), preparador-kampioen 1957, en Gustavo Avila (rechts), met de door hen gewonnen beker van het afgelopenjaar.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Traditie getrouw zullen er weer vele enthousiasten zijn, die het zullen proberen met de Venezolaanse cinco-y-seis-races van as. zondag. Dat verscheidenen van deze miljoenenspel-spelers nog nooit hebben gewonnen, zegt niets; zij proberen weer iedere week hun geluk. Na een maand met vakantie in Amerika te hebben vertoefd, doet de bekende Chileense jockey Carlos Cruz weer mee aan de races van zondag. „Mano de Tigre" Bustamante heeft ook zijn schorsingstijd achter de rug en doet weer mee.

Als wij de races van deze week oppervlakkig bekijken, dan ruikt het naar een „mercado libre"! „Pilin" Gonzalez mag wegens schorsing voor vijf weken niet aan de races meedoen.

Het trajekt van de primera valida is 1200 meter; hieraan nemen paarden van de 8e serie deel. Bij deze race zijn er 11 paarden ingeschreven. Deze zijn: **1) Vainqueur, 2) Tantolio, 3) Prince Charmant, 4) Tenso, 5) La Pastora, 6) Limpion, 7) Trufador, 8) Don Edilio, 9) Bracken, 10) Escribano en 11) Avec la Table.** Favorieten voor deze race zijn: **ESCRIBANO,** met jockey Raul Bustamante (handicap 52 kg.), **LA PASTORA** met jockey Rogelio Cortez (handicap 46 kg.) en **LIMPION,** met jockey Teofilio Tosta (handicap 47 kg.). Paarden, die in deze eerste race de favorieten in moeilijkheden kunnen brengen zijn: Trufador, Tenso en Prince Charmant.

1400 meter is het trajekt van de segunda valida. In deze race nemen er 8 paarden deel. Deze zijn: **1) Sultanabad, 2) Liberal, 3) Cri de Joie, 4) Destello, 5) Chisgo, 6) Guaviare, 7) Feudal en 8) Rico Tipo.** In deze tweede race kiezen wij de „imperdible" **SULTANABAD** met jockey Gustavo Avila als onze „fija" van de week.

De afstand van de tercera valida is 1600 meter. De paarden, die hieraan deelnemen, zijn van de 7e serie. 10 Paarden zijn voor deze race ingeschreven. Deze zijn: **1) Perplejo, 2) Mataco, 3) Gledhill Star, 4) Forrajero, 5) Clavileño, 6) Platudo, 7) Poder, 8) Mar de Oro, 9) Machete en 10) Manzanares.** De favorieten zijn: **GLEDHILL STAR** met Gustavo Avila (handicap 49 kg.), **MACHETE** met Carlos Cruz (handicap 48 kg.), **PODER** met Balsimo Moreira (handicap 49 kg.). Perplejo, Forrajero, Clavileño en Platudo zijn paarden, waarmede men rekening moet houden!

1600 Meter is weer het trajekt van de cuarta valida. Voor deze race zullen er 12 paarden van start gaan. Deze zijn: 1) en 2) is een llave en deze bestaat uit: **Palanquin en Pisano, 3) Orocopiche, 4) Tenorino, 5) Kakay,** 6) en 7) is een llave; deze bestaat uit: **Importuno en Escarchada, 8) Machango, 9) The Gold, 10) Predicante, 11) Enredo en 12) El Maleigua.**

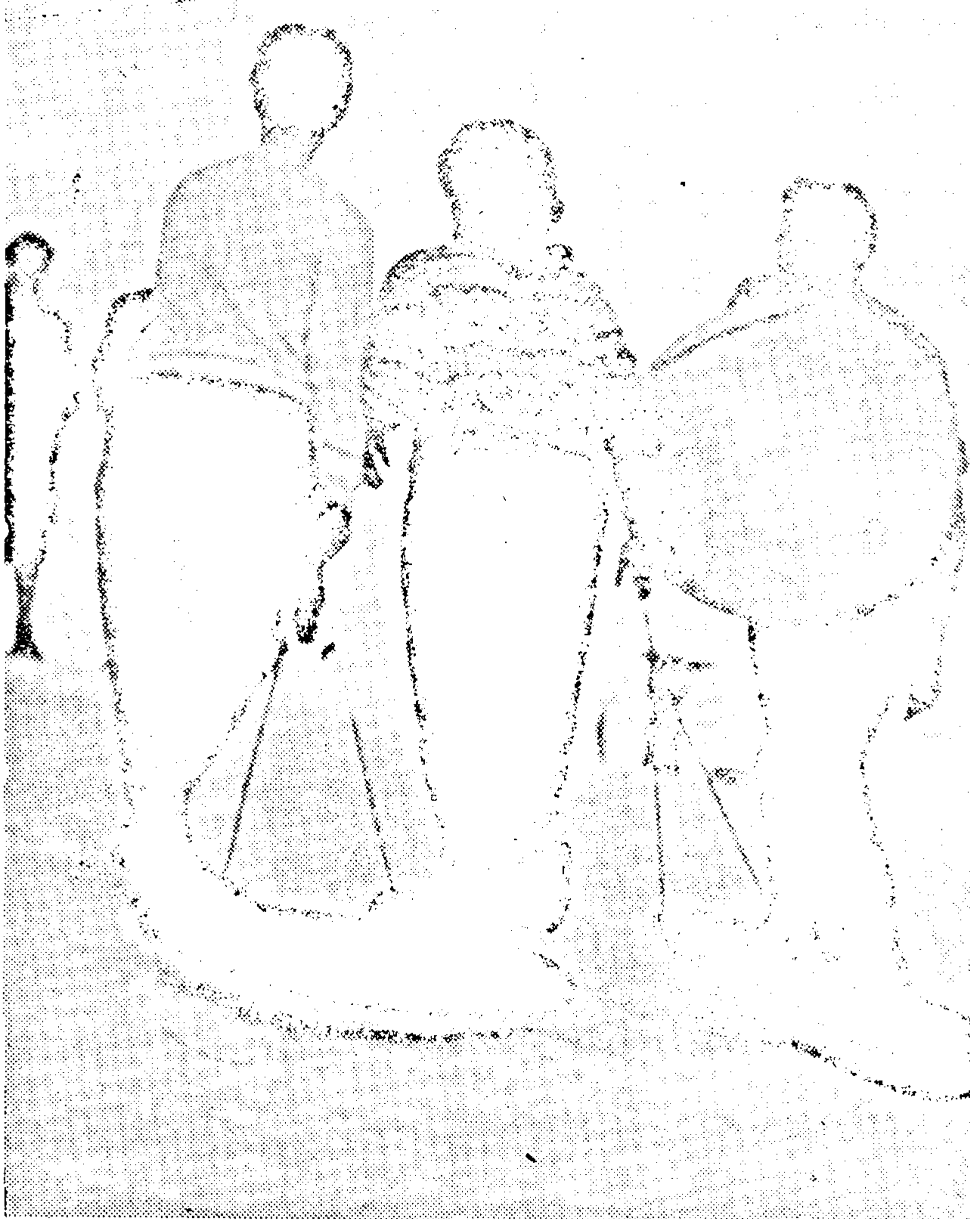
Favorieten zijn: **TENORINO** met jockey Raul Bustamante (handicap 52 kg., **PREDICANTE** met Jesus Bolivar (de winnaar van de vorige week, handicap 55 kg.) en **MACHANGO** met Juan Araya (handicap 55 kg.). Llave Uno, Orocopiche en Llave Seis kunnen aan de eindspurt de favorieten nog kansloos kloppen. Dus opgepast!

De paarden, die in de quinta valida van start zullen gaan, zullen een afstand van 1200 meter moeten afleggen. Deze exemplaren zijn als volgt: **1) Phrenetic, 2) Anabacoa, 3) Monte Caseros, 4) Gamberil, 5) Karelia, 6) Lavender Bag, 7) Ann Hathaway, 8) Currutaco, 9) Perrin, 10)** en **11)** is een llave; deze bestaat uit: **Night Moon** en **La Finale.** Favorieten zijn: **PERRIN** met jockey G. Gavidia (handicap 53 kg.), **NIGHT MOON** met jockey Balsimo Moreira (handicap 52 kg.) en **MONTE CASEROS** met Eduardo Jara (handicap 53 kg.). Het is hier uitkijken met: Phrenetic, Anabacoa, Gamberil, Ann Hathaway en Currutaco.

1200 Meter is weer de afstand van de laatste race. In deze sexta valida nemen er 11 paarden deel. Deze zijn: **1) Lucasta, 2) Bremen, 3) Pulpito, 4) Zarzal, 5) Malestrella, 6) Baraton, 7) Falsia, 8) Pao de Azucar, 9) Presagio, 10) Valentia** en **11) Maringa.** Favorieten zijn: **FALSIA** met jockey I. J. Ferrer (handicap 50 kg.), **MALESTRELLA** met Raul Bustamante (handicap 52 kg.) en **LUCASTA** met Carlos Cruz (handicap 48 kg.) Exemplaren, die nog als „batacazos" beschouwd kunnen worden, zijn: Zarzal, Baraton, Valentia en Maringa.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

ESCRIBANO LA PASTORA TENSO	3	ESCRIBANO AVEC LA TABLE	2	ESCRIBANO TENSO	2
SULTANABAD	1	SULTANABAD	1	SULTANABAD	1
PERPLEJO GLEDHILL STAR MACHETE	3	GLEDHILL STAR PODER	2	GLEDHILL STAR PLATUDO	2
TENORINO MACHANGO	2	TENORINO LLAVE SEIS	2	PREDICANTE	1
PERRIN LLAVE DIEZ ANN HATHAWAY	3	PERRIN MONTE CASEROS	2	PERRIN ANN HATHAWAY	2
FALSIA MALESTRELLA	2	MALESTRELLA ZARZAL	2	MALESTRELLA	1
	Bs 108		Bs 32		Bs 8

De liefhebbers en deelnemers aan de wintersport in Duitsland hebben een nieuwe vorm van sleetjes rijden ontdekt. Een hoogglans gepolijste aluminium schaal zorgt voor een pijlsnelle en veilige afdaling van de koel en zacht besneeuwde heuvels. Twee handgrepen zorgen voor een houvast en een primitieve besturing. Doch ook het bestijgen is met deze vinding aanmerkelijk gemakkelijker geworden.

Asiento en MSV II delen de punten in het C. P. N. tournooi

Willemstad. — In het kader van het C.P.N.-tournooi werd er op het stadion van Suffisant de voetbalwedstrijd M.S.V. 2 tegen Asiento 2 verspeeld, die niettegenstaande de ingevallen regen, toch een goede belangstelling heeft getroffen. Reeds bij de aanvang was het te merken, dat er twee gelijkwaardige ploegen tegen elkaar stonden en dit heeft gedurende de gehele wedstrijd zich tot uiting gebracht.

Het waren de MSV-ers die bij den uitrap met een goede combinatie direkt tot het doel kwamen doch door het snel optreden van de backs Calvo en Zoet van Asiento werden teruggedrongen en de bal bij de voorhoede van Asiento terugkwam.

Deze voorhoede was in het begin nogal los in verband en het was duidelijk merkbaar dat deze voorhoede in het geheel niet op elkaar was ingespeeld. Zij moesten elkaar zoeken en toen dit eenmaal zo was kwamen er beter aanvallen en schoten op het doel van MSV los. De voorhoede van MSV daarentegen bleef maar agressief met de aanvallen en het harde werken werd beloond toen de midvoor een mooie bal van rechts toegespeeld kreeg en deze goed inschoot en keeper Hoogdalem het nakijken gaf. De voorhoede van MSV had het in de gaten dat keeper Hoogdalem geen keeper is en deden toen vele schoten op het doel doch hadden buiten de waard gerekend daar Kees op wonderlijke wijze vele malen netjes opving terwijl ook de palen nu en dan redding brachten. MSV bleef maar aanvallen en doordat de voorhoede van Asiento niet kwam ophalen, werd de druk te zwaar voor het backstel van Asiento. Het duurde dan ook niet lang of de rechtsbinnen van MSV maakte uit een goede voorzet van de rechtsbuiten het tweede doelpunt. Dit werd het teken voor Asiento om harder aan te pakken en dit alles werd beloond doordat Terpstra als de kippen er bij was toen de keeper van MSV de bal uit zijn hand liet glippen en Terpstra de stand op 1—2 bracht. Deze stand bleef tot de rust. Na de rust ging Asiento beter combineren en ook de achterhoede werd een hechter geheel waardoor MSV in toom werd gehouden. Het was 13 minuten spelen na de rust toen Oossanen uit een solorun met een pracht schot de stand voor Asiento bracht op 2—2. Met deze gelijke stand was het nu zaak voor elk der partijen het winnende doelpunt te maken en dit gelukte aan MSV door het ontijdig uitlopen van keeper Hoogdalem. Het backstel van Asiento bestaande uit Calvo, Alkema, Zoet en Boonstra hadden handen vol werk om erger te voorkomen en dank zij hun kordaat optreden op kritieke ogenblikken werden vele goed opgezette aanvallen der MSV-er te niet gedaan. In de voorhoede van Asiento werd nu beter samengespeeld en het was de jongleur Parabier die een naar hem toegespeelde bal prachtig overhaalde en over het hoofd van de keeper de bal liet belanden in het doel en de stand bracht op 3—3. Het door de Asiento backs opgezette buitenspel valletje werd door hen zelf weer dicht gegooid aangezien zij zich niet vlug genoeg konden herstellen terwijl men duchtig moest uitkijken voor de zeer vlugge marinemensen. Het werd nu een harder aanpakken aan beide zijden en de keepers hadden hun handen vol met het opvangen van goed geplaatste schoten. Dank zij het snelle reageren van Boonstra werd een doelpunt voorkomen toen een MSV-er twee man omspeelde doch op het kritieke moment om te schieten door Boonstra de bal netjes werd ontnomen. Het was een sympathieke geste van voorzitter Hoogdalem om bij ontstentenis van keeper Goedhart maar de plaats in te nemen tussen de palen alwaar het hem niet ontbroken heeft aan hachelijke ogenblikken. De leiding was in handen van de hr. Blom, die goed voldeed bij deze sportieve wedstrijd.

PERONISTEN hielden te Caracas een bijeenkomst

Houding tegenover Argentijnse verkiezingen nog onzeker

Caracas. — Een Bijeenkomst van de leden van de Peronistische generale staf" die op 25 december 1957 te Caracas begon, is thans bijna geëindigd.

Slechts enkele van de voormalige grootheden van de Peronistische partij, die eens in Argentinië de macht in handen had, wonen thans nog in Venezuela in de omgeving van de ex-president Juan Domingo Peron. Een van hen is de Argentijnse financiële magnaat Jorge Antonio, die zich na de val van Peron in Chili had gevestigd, doch thans moeilijkheden heeft wat betreft zijn terugkeer naar dat land aangezien, volgens uit Santiago ontvangen berichten, geen der in verbanning levende Peronisten, die zich op het ogenblik buiten Chili bevinden, daar mogen terugkeren, Jorge Antonio, die tot nu toe steeds is beschouwd als een der steunpilaren van de Peronistische partij — er bestaan sterke aanwijzingen dat de Peronistische actie uit zijn onmetelijk vermogen wordt gefinancieerd — zou overigens in de laatste tijd zijn ster hebben zien verbleken. De oorzaak hiervan is een verklaring aan de pers, volgens welke zijn groep steun zou verlenen aan de partij der "Intransigente Radicalen" in Argentinië, die onder leiding staat van Arturo Frondizi en in de oppositie is tegen de huidige argentijnse regering bij de ophanden zijnde Argentijnse verkiezingen die zullen worden gehouden op 23 februari.

Ex-president Peron heeft echter nog geen definitief besluit genomen over zijn houding tegenover deze verkiezingen, doch naar men meent te weten zal hij vrijwel zeker aan de Peronisten in Argentinië het consigne geven, hun stem blanco uit te brengen. Deze handelwijze zou zijn aanbevolen door de Peronistische vakbeweging, waarvan vertegenwoordigers eveneens op de bijeenkomst te Caracas aanwezig waren. Daarentegen was een groep politici, die verlangend is bij de verkiezing zetels in het Argentijnse parlement te bemachtigen, van mening, dat de Peronisten in Argentinië hun stem moeten uitbrengen op de neo-Peronistische groeperingen in dat land.

Stijgende spanning voor het Biljartkampioenschap

Willemstad. — De biljart wedstrijden om de persoonlijke kampioenschappen uitgeschreven door de Curaçaose biljartbond worden voortgezet in de „A" en „B" klasse daar die in de „C" en „D" klasse hun kampioenen al hebben nl. H. Loth in de „D" en N. Albers in de „C" klasse.

Zowel Loth als Albers hebben ongeslagen hun kampioenschap behaald hetgeen een mooie prestatie is. In de „B" klasse zal de beslissing vallen tussen Giribaldi van CVB en Tjin Kan Yet van JPF en het is moeilijk reeds nu voorspellingen te doen daar allebei gelijkwaardige spelers zijn. In de „A" klasse gaat het met de dag meer spannen en reeds hedenavond zal Schob moeten spelen tegen Fullinck in de club van „Oranje" te Bargestraat. Schob leidt namelijk met 3 gewonnen partijen gevolgd door Sijlbing met twee. Het is Schob geweest die het leverde van onze kampioen Flores te winnen en tot nu toe al zijn andere twee partijen gewonnen heeft. Hij zal het echter hedenavond hard te verantwoorden hebben tegen Fullinck die ook een speler is van formaat. Ook Flores speelt hedenavond tegenover M. Jansen doch het ligt in de lijn der verwachtingen dat Flores wint.

Op vrijdagavond zal Sijlbing van JPF uitkomen tegen Flores. Sijlbing heeft het klaar gespeeld om van Flores te winnen bij de laatst gespeelde club kampioenschappen. Ook nu zal het een mooie partij worden tussen onze kampioen en de zeer rustige en constante speler Sijlbing van JPF. De best gespeelde partij staat op naam van Flores met een gemiddelde van 10.52 terwijl de hoogste serie op naam staat van Fullinck met 82 caramboles.

In de partijen van de „B" klasse is het hoogste gemiddelde op naam van Boskaljon met 5.20 en de hoogste serie op die van Conquet nl. 25 caramboles. Het wordt dus op heden- en vrijdagavond spannende wedstrijden van de „A"-klasse in de club van „Oranje" te Bargestraat.

BOKSNIEUWS

Rotterdam. — Vrijdagavond 31 januari zal te Kopenhagen Al Cramp de Surinaamse zwaargewicht over zes ronden tegen de Deen Tommie Skovgaard boksen.

Dezelfde avond zal Leen Jansen, kampioen Nederland middengewicht, te Kopenhagen een partij over tien ronde boksen tegen Martin Hansen. In het lichtgewicht komt Jan Verhagen over zes ronden uit tegen Sander Bonde.

Moskou. — Het Sowjetrussische tijdschrift „Soviet Aviation" meldt, dat in de Sowjet-Unie een verplaatsbare katapult is gebouwd waarmede straaljagers kunnen worden gelanceerd. De katapult kan aan een oplegger worden vastgebonden en zodoende verplaatst. Hij kan zelfs in een ravijn worden opgesteld.

Motorbootkampioen Selva verongelukt

Miami, Florida. — „Dit is mijn laatste race", had de Italiaanse motorbootkampioen Ezio Selva verklaard vlak voor de start van een internationale motorboot-regatta in Miami. Enige minuten later verongelukte hij met zijn „Moschetierre".

De 56-jarige Italiaan werd zwaar gewond uit het water gehaald en naar het ziekenhuis vervoerd. Op weg daarheen overleed de ongelukkige sportman echter.

Twintigduizend toeschouwers die getuigen waren van het ongeval hielden de adem in, toen zij vlak na de start plotseling de zware raceboot van Selva met een snelheid van 160 km per uur uit het water zagen opduiken. De boot sloeg enkele malen over de kop en raasde toen verder in de richting van het scheidsrechterhuis. Als door een wonder bleef de zwaarbeschadigde boot, waarvan het er naar uitzag dat het gevaarte in de toeschouwers-tribune zou terechtkomen, vlak daar voor liggen, zodat men voor een nog grotere ramp bleef gespaard.

Storm in Golf van Mexico

Havanna. — Een orkaan, die woedt in de Golf van Mexico, heeft zich uitgebreid tot de westelijke en centrale provincies van Cuba en richt aan de oogsten grote schade aan. In de provincie Pinar del Rio wordt de schade op de tabaksondernemingen geschat op twee miljoen dollar. In Havanna zijn talloze bomen door de storm ontworteld. Schepen zijn op weg ter assistentie van het Cubaanse vaartuig „Bahia de Siguanea" dat zich in de Golf van Mexico in moeilijkheden bevindt.

Doodstraf geëist tegen mgr. Turszanyi

Wenen. — Het Oostenrijkse blad „Bildtelegraf" heeft gemeld, dat een openbare aanklager te Boedapest de doodstraf heeft geëist tegen Mgr. Turszanyi, een vroegere secretaris van kardinaal Mindszenty.

Volgens dit blad is het proces op 24 december begonnen en zal dezer dagen vonnis worden gewezen.

New York. — Tengevolge van een sneeuwstorm over de oostelijke staten van de V.S. hebben 33 personen het leven verloren. De sneeuw ligt tot in midden-Florida.

Spoorwegongeluk in Brazilië

Rio de Janeiro. — Te Penha, een voorstad van Rio de Janeiro zijn twee passagierstreinen op elkaar ingereden. Tenminste vijftig personen werden gewond, van wie sommige zwaar. Men zoekt nog naar verdere slachtoffers.

Milaan. — Een nijlpaard van 1000 kg. is uit zijn kooi in een circus te Milaan gebroken en heeft een half uur lang het kathedraalplein in deze stad op stelten gezet. Daarna kreeg men het dier weer onder contrôle.

Wilde dieren-plaag in Tsjecho Slowakije

Praag. — Grote troepen wolven, die uit de Oekraine en Polen komen, dringen op het ogenblik het oosten van Tsjechoslowakije binnen. De autoriteiten hebben grote drijfjachten georganiseerd om de dieren te bestrijden en op de kop van elke wolf is een behoorlijke premie gezet. In het gebied van Presof heeft men meer dan 260 wolven waargenomen.

De dieren hebben vele schapen en koeien verscheurd. Ook de zwarte beren zijn dit jaar talrijker dan het vorige. In Moravië heeft men voor het eerst sinds vijftig jaar weer linxen waargenomen.